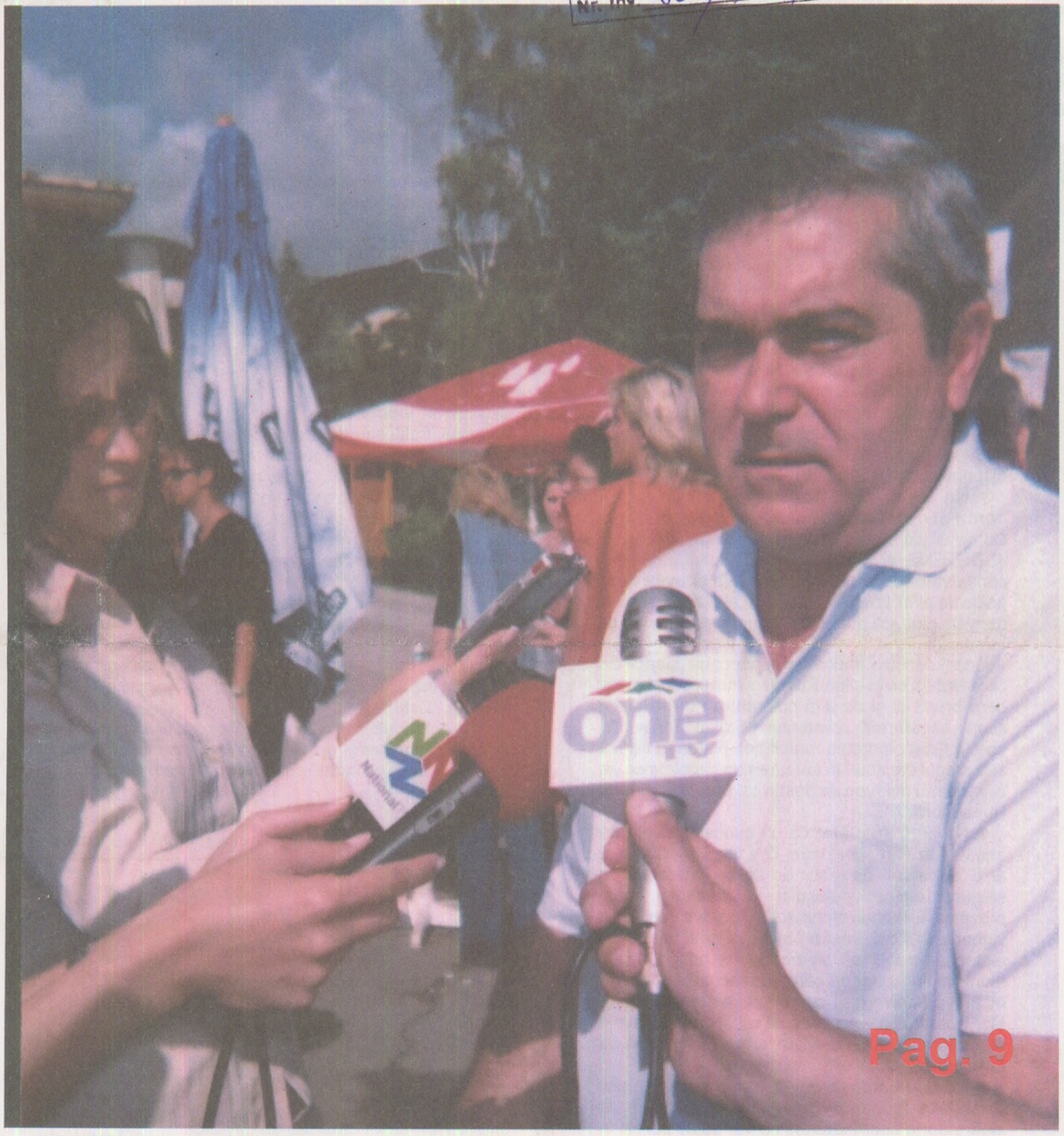
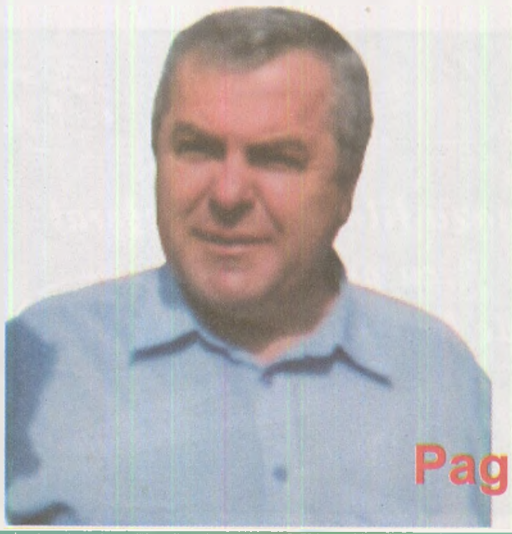
Publicație a județului HUNEDOARA
Lumea de azi
PUBLICAȚIE DE ANALIZĂ ȘI INFORMARE
ANUL IV NR. 32, 2006 PREȚ: 70 BANI (7000 LEI VECHI)

După ce-am dat Țării, oțel și minereu ?
Pensionari bolnavi, săraci, am dat de greu!

Pag. 9

Hunedoara, viitor Centru pentru agroturism !

Pag. 5

Dreptate pentru îngeri : Tribunalul Hunedoara vs. Judecătoria Hațeg

Pag. 3

Biserici rămase fără nici un Dumnezeu...

Pag. 4

Agentura bate gura

Pag. 2

Cine *a fost* și cine *n-a fost*
LA ȘCOALA DE VARĂ A SECURITĂȚII

Pag. 2

MEDIC DEVEAN, INVITAT LA CONGRESUL MONDIAL DE MEDICINĂ DE LA WASHINGTON

La Congresul Mondial de Pneumologie și Cancer, desfășurat în perioada 11-17 iulie la Washington a fost invitat, alături de profesori universitari din București, Timișoara, Iași și Craiova și medicul devean Ioan Dorin Petrui, doctor în științe medicale și reputat specialist în domeniu.

Acesta a fost de fapt singurul specialist invitat de la un centru neuniversitar din Țară, prezentând în fața medicilor universitari din întreaga lume două lucrări, „Frecvența bolilor pulmonare obstructive la populația adultă" și un studiu privind impactul fumatului la copii și adolescenți de vârstă școlară, ambele cercetări având drept punct de referință județul Hunedoara.

Aflat deja la cea de-a doua participare la un congres medical de asemenea anvergură, dr. IOAN DORIN PETRUI s-a declarat „impresionat de impactul cu civilizația și forța Statelor Unite, care este singura țară din lume ce își permite să investească masiv în toate domeniile de cercetare medicală".

Alexandru Roman

AGENTURA BATE GURA

● **Nu este adevărat** că un subprefect al unui partid aflat la putere trăiește în aceste zile o adevărată dramă după ce a aflat că soția sa are o aventură extraconjugală. Motivul real al discordiei pornește tocmai de la faptul că soțul înșelat, care fie vorba între noi a mai călcat și el prin străchini, ar fi avut o reacție de revoltă când a aflat că amantul ideal ce practică substituția nu e altul decât un amărât de mecanic. O tempora, ce ți-e și cu soțiile astea infidele.

● **Nu este adevărat** că într-o comună din Țara Hațegului s-a înființat un post de ofițer al stării civile, retribuit corespunzător, la indicațiile cuiva de sus. La fel de fals este și zvonul potrivit căruia noul funcționar ar fi rudă cu o mare solistă ce zâmbește galeș dintr-un fotoliu de director.

● **Nu este adevărat** că eminența cenușie a peremiștilor hunedoreni, Costel Avram, ar fi „câinele de pază" al liberalilor, după cum hâtru constata vajnicul pesedist Gheorghe Popescu.
Mai mult, Avram nu se repede la comandă la beregata democraților, nu este cadru de conducere și nici nu are afaceri pe la regia apei ori alte instituții județene, după cum comentează cu mult nesaț unii indivizi.

● **Nu este adevărat** că prefectul Vladu ar fi lucrat cu sârg și osârdie de doi'șun sferții fideli până la moarte consilierilor liberali deveni și terenurilor din intravilan. La fel de neadevărat este și zvonul că viceprimarul Ioan Inișconi s-ar pregăti de zor pentru funcția de prefect în caz de alarmă zero, prilej cu care și-ar putea ține promisiunea cum că „pre mulți am să popesc".

● **Nu este adevărat** că primarul Simeriei, Păun Jura ar avea un dosar penal datorită plângerii unui investitor belgian ce îl acuză de matrapazlâcuri. Mai mult, primarul școlit prin tenebrele Palatului Cotroceni alături de un țap de tristă amintire nu ar mai vrea să candideze pentru un nou mandat în fruntea orașului feroviarilor cu toate că ar câștiga lejer, simerienii rămânând extaziați în fața semafoarelor ce îi fac să parcurgă în liniște drumul până la cimitir, a gardului din preajma casei primarului, a pavajelor și străzilor impecabil reconstituite de două ori pe lună, la fel ca prin Occident, pe unde se plimbă foarte mult păunul și a numeroaselor firme de casă ce cunosc o înflorire fără precedent datorită lucrărilor atribuite pe bani grei. Că de, traiul de fost palatin nu merge doar cu un pahar de vin.

● **Nu este adevărat** că fostul parlamentar Dumitru Ifrim, cel ce tăia și spânzura în politica hunedoreană ar fi ajuns pe butuci datorită afacerilor sale. Dar cum exemplul Remeș este destul de elocvent o mare minune s-ar putea întâmpla oricând.

● **Nu este adevărat** că războiul pornit de polițiști hunedoreni împotriva mafiei fierului vechi ar fi trecut peste unii capi ai lumii interlope, așa-numiții voiajori ce fac naveta în mai multe județe. Dimpotrivă, faptul că unii membrii ai clanului Stănescu, cu generoase afaceri în domeniu mai pot fi văzuți plimbându-se nestingheriți pe ruta Deva-Târgu Jiu ori pe la sediul din cartierul Dacia se datorează doar unei scăpări de moment și faptul că aresturile sunt și așa prea aglomerate.

● **Nu este adevărat** că un mare director de hotel din Deva aparținând partidului ce l-a lansat în politica mare pe președintele Băsescu și-ar fi „tras" o garsonieră de protocol la căminul Minvest, de lângă Sala Sporturilor. Aranjată și modernizată camera obscură găzduia cuibușorul de nebunii al directorului ce se ia de câte ori are prilejul la trântă cu primarul Mircea Muntean. Cum liberalul este războinic și iute la mânie, acesta a preluat căminul de la compania falimentară în contul datoriilor și odată cu acesta și refugiul omului de viață. Acestuia nu-i mai rămâne acum decât să își ia tot calabalâcul și să și-l mute Dumnezeu știe unde dar nu la hotel acolo unde agentura nevestei dispune de ochi și poate chiar de urechi.

● **Nu este adevărat** că deja cunoscutul comisar Moldovan, fost diriguitor prin Consiliul de Administrație de la DRUMURILE JUDEȚENE și actual șef al Gărzii de Mediu, conservator de vocație și de nevoie ar avea ceva polițe de plătit liberalilor ce l-ar fi „ajutat" să-și scrie demisia dintr-un post bine renumerat pe motiv de incompatibilitate.
Așadar ofensiva împotriva conducerii fabricii de bere Hațeg, ce în ultimul timp nu mai produce doar bere brună ci și de altă coloratură nu are drept scop „săgetarea" primarului Nicolae Timiș, cel care a lăsat o corabie ruginită ce plutea în derivă sub pragul electoral în favoarea unei șalupe ce de bine de rău dispune de destui cai putere în județul Hunedoara.

● **Nu este adevărat** că un cunoscut cuplu de angajați ai Primăriei Deva, Drăgulesc & Cubineț, ar fi „debarcat" pe motiv de deranj la afaceri pe singurul inginer peisagist al instituției, post prevăzut în schema instituției, potrivit legilor în vigoare. Cei doi, unul metalurg și altul tăietor de lemne ar trebui să se ocupe de gospodărirea municipiului, lucru pe care l-au făcut atât de bine încât s-au chivernisit cu frumoase și multe case. Motiv pentru care se aude că nu vor mai fi nevoiți să-și dea raportul unul altuia, ci mai mult pe la Alba Iulia, pe la DNA.

● **Nu este adevărat** că biroul președintelui Consiliului Județean Hunedoara ar fi bântuit de stafii și forțe supranaturale ce i-ar găurii pereții în căutarea a niscaiva comori ascunse. Puținii curajoși ce s-au încumetat să petreacă o noapte prin clădirea Tribunalului Hunedoara povestesc însă că au auzit zgomote ciudate și au văzut uși deschizându-se singure. Cum aceste zvonuri au ajuns și la urechile președintelui Moloț, acesta își pregătește în mare taină mutarea în clădirea ce a găzduit fosta Bibliotecă Județeană. Din păcate pentru domnia sa suntem în măsură să-i aducem o veste proastă. Câțiva actuali angajați ai firmei de construcții ce renovează clădirea au început să fie chestionați în modul cel mai discret cu putință, cam pe unde ar venii noul birou al președintelui. Vocile provin dintr-un anumit medium și poate doar părintele Mircea Mihuleț le mai poate afurisii cu rugăciunile pentru alungarea duhurilor rele.

● **Nu este adevărat** că peste fostul prefect pesederist Sorin Apostu actualmente locatar fără viză de flotant al Partidului Democrat s-ar aduna norii negrii. La fel de falsă este și ideea că firma Domaso Construct Petroșani i-ar aparține acestuia și ar fi primit contracte grase de închidere a patru mine din Valea Jiului, prejudiciul total urmând a fi stabilit de Corpul de Control al ministerului de resort. Cum primarul democrat Mircia de Râmnicu Vâlcea fu și se duse nu băgăm mâna în foc pentru nime'. Nici chiar pentru dom' prefect.

Sugestii pentru timpul liber - care a trecut

Cine *a fost* și cine *n-a fost*

LA ȘCOALA DE VARĂ A SECURITĂȚII

Sau, mai bine zis, cum a fost..; *după un posibil scenariu visat pe post, ca thriller, de către* Victor Roncea, *om de bază de-al lui* Sorin Roșca Stănescu, *și care din câte știu unii, scrie la* ZIUA *după ce umblă* NOAPTEA *prin cotloanele ascunse ale informațiilor luate pe bani „negri". Specialistul* SRS-*ului (a nu se confunda cu* SRI, *ci mai degrabă cu* CIA *n.n.), lansează o ipoteză pe cât de îndrăzneață, pe atât de confuză…Cică, "grosul" celor care dau cu "barda" și mai rar, cu pixul, prin ziare, ar fi fost vajnici și de nădejde colaboratori ai* Doamnei Securități. Păi, hai să vedem: prima variantă cutare individ era *ziarist* înainte de 1989, la un ziar care **obligatoriu era organ al PCR**. Și atunci, care-i problema? Putea lucra ăla într-o structură politizată până la Dumnezeu, sau mă rog, până la Satana, dacă nu dădea raportul șefului "de resort", care la rândul lui trebuia că de-aia era pus, să știe tot ce mișcă, și chiar ce nu mișcă… Răspunsul e evident, chiar pentru o minte mai puțin luminată decât a lui **Victor Roncea** ! A doua variantă: omul care nu era ziarist înainte de 1989, ci hai să zicem, ***lăcătuș-mecanic***, pe care ***maistrul de secție*** îl întreba zilnic cine îndoaie subversiv fiarele din atelier peste noapte, la adăpostul întunericului, în detrimentul ***societății socialiste***, pentru a-i strâmba imaginea acesteia; cu alte cuvinte, *"Vax, albina!"*… În fine, a treia și ultima variantă, și cea mai promițătoare pentru *imaginația somnolentă* a lui **Victor Roncea**, și adică: fostul ***elev / student*** de dinainte de 1989, se face ziarist; din marele **turnător** care era înainte vreme atunci când își pâra, tras de urechiușe, colegii, vecinii, frații, surorile, cum că fumează ori beau un *"deț"* în *"fumi-club"*-ul școlii, după gardul viu al blocului, ori în baie - eventual latrină după caz. Ei bine, aici poate că în sfârșit, **Victor Roncea** are dreptate: ăsta chiar n-are voie să fie ***"(in)formator de opinie"!*** Pentru simplul motiv că, și-ar putea păstra obiceiul, pârându-i pe mai ști care cum că fumează ori beau de sting în instituțiile publice, unde asemenea activități sunt interzise, ori în vagoanele pentru nefumători-nebăutori etc.

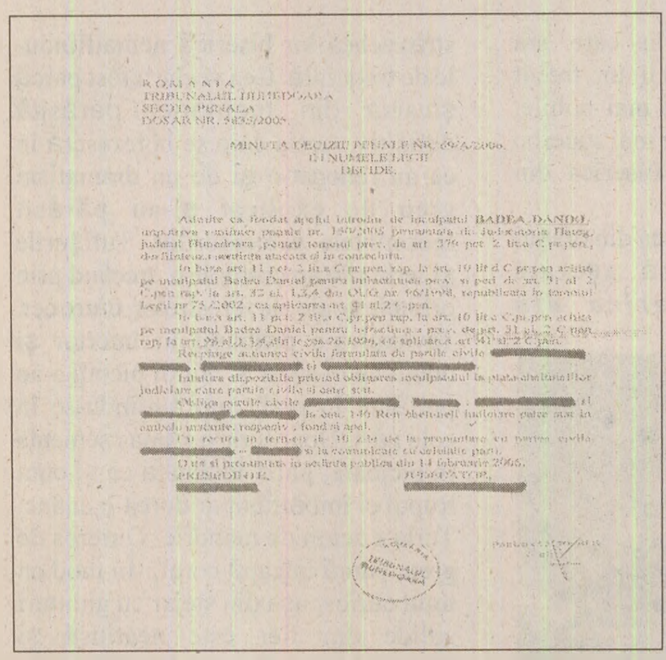
Dar ce facem, domnule prea-stimat **Victor Roncea**, cu cei care de astă dată chiar la modul serios , servesc interese contrare celor ale României, și nu dând ***"cu ciocul"*** în stânga sau în dreapta, ci mult mai grav, ***"otrăvind"*** prin cerneluri mințile cititorilor, cu ***"șopârle"*** importate de la te mai miri ce servicii secrete; ce ziceam de SRS, nu de SRI ? Hait!…

La revedere, domnule **Victor Roncea**, de aici din provincie, cum vă place să spuneți, - **provincie** care **vă vede și vă ascultă** de nu vă vine să credeți, de îndată ce vă "fată" mintea oareșice…

Daniel Marian
(Agent 007 adjunct)

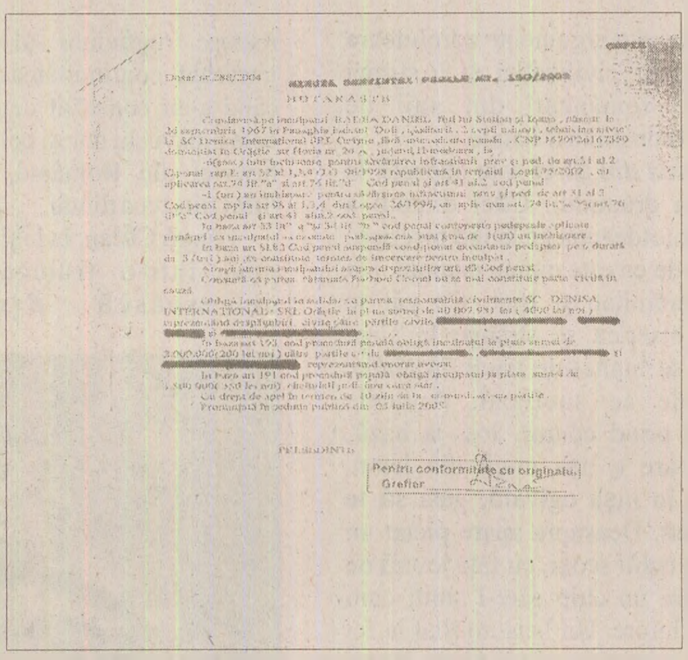
DIN « MINUNILE » JUSTIŢIEI HUNEDORENE SĂ MORI DE INIMĂ REA !

Privind soluţii date pentru acelaşi obiect şi părţi - dosar nr. 288/2004 al Judecătoriei Haţeg şi nr. 5835/2005 la Tribunalul Hunedoara- nu poţi decât să te cutremuri. Un ins şi trupa lui de forestieri de la S.C Denisa International S.R.L Orăştie (oare cine o fi Denisa - responsabila civilmente?) defrişează o pădure de arin - 161 fire în prima fază şi mai apoi încă 44 bucăţi, cum constată şi silvicii. Păgubiţii şi Inspecţia silvică reclamă crima şi plata cheltuielilor judiciare către părţile civile şi către stat". Şi cum statul nu poate rămâne păgubit, incredibila raţiune a robelor din completul de apel: ***"Obligă părţile civile...la câte 140 Ron cheltuieli judiciare către stat în ambele instanţe, respectiv, fond şi apel"*** *fără a se stabili cum e cu virgula ori dacă urmează separat sau în familie să plătească aceşti 14o Ron. Urmează filmul cu mascaţi. Şi*

ROMANIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECTIA PENALA
DOSAR NR. 5835/2005

MINUTA DECIZIE PENALE NR. 69/A/2006
IN NUMELE LEGII
DECIDE:

Dosar nr. 288/2004

HOTARASTE

*după trei ani de judecată se hotărăşte, citām:***"condamnă pe inculpatul... urmând ca inculpatul să execute pedeapsă cea mai grea...obligă inculpatul în solidar cu partea resp.civilm. S.C ...la suma de....reprezentând despăgubiri civile... şi obligă inculpatul la plata sumei ... cheltueli judiciare către stat..."**. *S-a făcut dreptate, veţi zice! Da de unde! Trăim în România şi mergem să ne judecăm mai departe. Cu 5o de km de locul crimei silvice, la Deva. Aici, Tribunalul decide, citām:*"**achită pe inculpat...**" *de două ori sau pentru ambele infracţiuni ca să nu mai rămână nimic din trei ani de probaţiune şi din termenul de incercare.* **"Respinge acţiunea civilă formulată de părţile..."** *Câte or mai fi fost la judecată, iar ca să fie clar şi pentru alţi doritori a-şi căuta dreptatea* **"Înlătură dispoziţiile privind obligarea inculpatului la** *Preşedintele să graţieze o biată bătrână. Şi Ministreasa să pună ordine conform standardelor...Şi noi să scriem...*

Lăsând gustul amar la o parte constatăm că reclamantul a murit între timp, strândând un pumn de rumeguş în mâna încrâncenată cu care s-a spijinit în cioatele retezate cu drujbele S.C. Denisa International, iar din arinii lui, România se va pricopsi cu un nou dosar la C.E.D.O. Şi Statul Român va avea o acţiune în regres, dacă o va promova sau vom plăti noi toţi pentru învăţătură de minte. Pentru că trăim în România şi aici e posibilă o atare batere de joc. De ceva vreme familia cu pădurea tăiată primeşte dreptul de a face recurs. Recurs la ce? La batere de joc? Doamne...

- în fascimil cele două hotărâri citiţi şi vă cruciţi !!!

T. Hobeanu

DEPUTATUL TIMIŞ DE PE MĂGARUL PESEDIST LA CALUL LIBERAL

Ultimele convulsii politice i-au determinat pe liberalii hunedoreni să se pregătească cu sârg de anticipate, cu atât mai mult cu cât ofensiva „tridentului" Stoica Muscă Stolojan, acuzaţi că l-ar avea în spate pe preşedintele Traian Băsescu a atins apogeul. Situaţia de-a dreptul explozivă a determinat de altfel organizaţia PNL Hunedoara să adopte o atitudine radicală la întrunirea liberalilor din Transilvania, desfăşurată la Cluj Napoca. Astfel, deputatul Dan Radu Ruşanu susţine că aşa-zisa dizidenţă a celor trei, punctată mai mult la diverse televiziuni decât în cadrul intern al partidului riscă să conducă la excluderea acestora din tabăra liberală. În viziunea liderului liberal, Valeriu Stoica a adus partidul, pe vremea când îl conducea, la un procent de 6,8% din preferinţele electoratului, „eşuând" mai apoi, pe timpul guvernării PSD, ca avocat bine plătit la AVAS, instituţie condusă de sinistrul Ovidiu Muşetescu. În ceea ce o priveşte pe Mona Muscă, aceasta şi-a dat demisia din funcţia de vicepreşedinte al PNL, tot la televizor, şi abia după aceea la sediul partidului.

Mai caustic şi mai acid a fost comentariul la adresa consilierului prezidenţial Theodor Stolojan, deputatul Ruşanu susţinând că „nu voi accepta ca un fost preşedinte de partid să ajungă un funcţionar umil, fie şi la Cotroceni".

În ceea ce îl priveşte pe preşedintele Consiliului Judeţean Hunedoara, Mircea Ioan Moloţ comentariul acestuia a fost la fel de sarcastic: „frustraţii din toată lumea se unesc". Nici campania de intimidare îndreptată împotriva ministrului Atanasiu nu este neglijată, liberalii hunedoreni manifestându-şi susţinerea şi solidaritatea cu acesta. În altă ordine de idei, PNL Hunedoara s-a întărit în preajma unor tot mai probabile anticipate cu deputatul ex-PSD, Ioan Timiş, care a declarat că a părăsit social-democraţia deoarece simte că fieful său electoral, Ţara Haţegului a devenit liberal iar celelalte sale escapade politice nu reprezintă decât „nişte ciorne nereuşite".

Rămâne de văzut însă cum le vor ieşi socotelile liberalilor, dacă ţinem cont de faptul că totuşi, atât Mona Muscă cât şi Theodor Stolojan se află în topul personalităţilor politice în toate sondajele de opinie

DAN SAVU

PETRE ROMAN LA 60 DE ANI

Polul social, alternativa la actuala putere!

Reporter: Ce reprezintă la ora actuală PSD ?

Petre Roman: PSD este un partid pe care trebuie să contăm în polul social, dar în ce priveşte PD, după cum ştiţi foarte bine are o cu totul altă orientare politică, dorim să fie un partid de dreapta, chiar de dreapta-dreapta. Nu ştiu cum o să reuşească deocamdată, ceea ce se vede în interiorul puterii politice actuale e ca un câmp de luptă, în care componentele acestei puteri se bat între ele, se bat chiar urât de tot, făceam chiar o comparaţie: sunt ca nişte boxeri care se lovesc cu mănuşi de fier.

Polul social trebuie să fie alternativa, asta e realitatea politică de care are nevoie atâta lume, alternativa la actuala putere.

Rep: Zvonu**rile sunt tot mai dese că ar urma o alianţă între PSD şi PD. Ce părere aveţi ?**

P.R. : PSD-ul dacă într-adevăr s-ar orienta în această direcţie ar pierde orice credibilitate ca partid de opoziţie, fiindcă nu poţi fi în acelaşi timp şi ăn opoziţie şi cu partidul care e la putere. Asta este un nonsens, e o absurditate. Dacă într-adevăr s-ar întâmpla acest lucru s-ar dovedi că PSD nu este un partid aşa cum s-a afirmat de mai multe ori, nu este un partid orientat în acelaşi timp către opoziţie şi către stânga.

Rep: Sunt zvonuri sau există posibilitatea formării unui nou partid alături de dl. Ion Iliescu ?

P.R.: Un nou partid nu este imposibil să se înfiinţeze în România, într-adevăr pe partea stângă, centru, centru-stânga. Pe partea democratică în acest moment PSD, nu răspunde unei aşteptări mai largi, dar polul social ar putea să fie această opţiune politică.

Rep: Ar putea urma destrămarea PSD, sau împărţirea acestuia în mai multe tabere ?

P.R.: Eu nu doresc destrămarea PSD, pentru că e totuşi un partid puternic, important şi, oricum la baza PSD sunt mai mulţi oameni militanţi, primari, consilieri, oameni cu care se poate face oricând o treabă serioasă, dar depinde foarte mult şi de cum se va manifesta, cum va lucra actuala conducere a PSD.

Rep: Care este scopul acestei vizite la Deva ?

P.R.: Suntem în trecere prin oraş şi la invitaţia d-lui Baciu facem o întâlnire cu pensionarii pentru a discuta cu aceştia programul nostru pentru pensionari. Trebuia să fie prezent şi dl. Iliescu, însă nu a putut veni din cauză că avea de rezolvat câtevă probleme importante.

Rep: Care este pasul viitor ?

P.R.: Pasul viitor, e drumul pe care suntem adică, acela al unei construcţii politice cu care să creem alternativa, la actuala putere din România, care la ora actuală este cu adevărat o nenorocire pentru prea mulţi oameni.

Rep: Există o alternativă după 16 ani, de a ieşi din impas, România ?

P.R.: Asta e, puneţi o întrebare fundamentală. Dacă politica nu a reuşit până acuma, totuşi la un moment dat în vieţile noastre trebuie să fie şi altceva, fiindcă o viaţă avem cu toţii.

Rep: Credeţi că vom putea merge în linie dreaptă, să renunţăm atât de uşor la hoţie şi corupţie ?

P.R.: Dacă asta va fi voinţa celor mai mulţi oameni din România sunt convins că da. Mesajul nostru e acelaşi peste tot: *Faceţi ceva credibil, veniţi cu soluţii credibile, cu soluţii complete pentru a ne da o speranţă, să avem sentimentul că în sfârşit va fi o speranţă împlinită şi nu doar o promisiune mincinoasă.*

Rep: Forţa democratică este un partid nou. Câţi membri are în prezent ?

P.R.: Mi-e greu să vă spun, la ora actuală, este un partid care are un an vechime. La ultimul nostru congres erau înregistraţi în jur de 45-50 000 membri.

Rep: Există o alternativă a Forţei Democratice. Care este aceasta ?

P.R.: Stânga unită.

Stejărel Ionescu

POLEMICI CORDIALE

În aşteptarea slujitorului din altar: BISERICI ADORMITE

Ţara Haţegului - o lume ospitalieră şi plină de istorie, cu veri calde şi ierni uşoare, cu oameni muncitori, preocupaţi de ziua de mâine şi cu o atracţie mereu crescândă pentru călători - prezintă o atracţie mereu crescândă, toate secolele trecute lăsând o puternică dăinuire în piatră şi fresce, de la cele mai interesante realităţi religioase precreştine, la edificiile romane părăsite, în paradisul bisericile medievale, pigmentată cu dăruirea recentă a lucrărilor hidroenergetice de pe valea Râului mare.

Ţara Haţegului - o locaţie specială. Prin locul pe care-l ocupă în cuprinsul teritoriilor româneşti şi prin trecutul

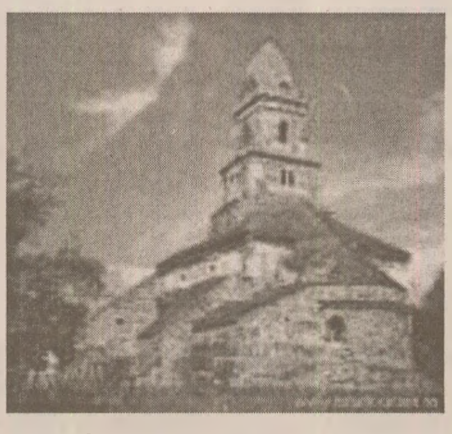
istoric, geografic ţara are o poziţie dublă: mai întâi, regiunea este adăpostită între munţi şi culmi înalte, împădurite şi bine delimitate prin râuri, de zonele învecinate. Apoi, zona joacă rolul unei punţi de legătura între cele trei mari provincii româneşti. localnicii putând fi categorisiţi în principiu ca fiind mândrii ca ardelenii, calmi ca bănăţenii şi la necaz plini de mânie ca oltenii.

Haţeganii sunt mari iubitori de glie dar şi de limba română. Ei au reuşit în timpul administrării Imperiului Habsburgic să păstreze limba română. Haţegul a fost singurul oraş din imperiu în care se vorbea limba română ca limba oficială. În acest sens şi în strânsă legătură cu formatul triplu: natură-istorie-credinţă, Ţara Haţegului apare ca o veritabilă zonă de atracţie iar afirmaţia că procesul de etnogeneză românească şi-a avut centrul de greutate la Sarmizegetusa Densuş Sântămaria Orlea Haţeg şi că primii români s-au născut aici, nu pare deloc o exagerare.

Înalţate pe temelii dacice ori romane, în primii ani de creştinare a romanilor, refăcute de cnejii haţegani după modele europene, **bisericile din Ţara Haţegului** pot fi definite drept uriaşe dovezi ale culturalităţii zonei. Ele pot deveni argumente zdrobitoare ale vechimii civilizaţiei şi a stirpei nobiliare româneşti din anii de început a constituirii statale.

Biserica din Strei este aşezată la marginea drumului. Căci drumul a trecut dintotdeauna pe lângă biserică. Dincolo de ea este numai câmpul. Un câmp fărâmiţat şi trist. Cu cât te apropii biserica se strânge în sine. Pietrele se înghesuie unele în altele. Ferestrele se subţiază. Arcurile ogivelor prind contur. Jos, la bază, biserica are o uşa mică din lemn, ascunsă în nişa ogivală, gata să te primească. Deasupra apare pictat un Crist, cu ochii scoşi, cu faţa lovită de lance. Are un chip care-l simţi cum arde de durere. Un Isus mutilat la fel ca toate cetele de sfinţi şi de îngeri pictaţi pe zidurile bisericilor haţegane. *Biserica de la Strei* este ameţitor de frumoasă. Singur, în faţa bisericii nu poţi să nu simţi că ochii ţi se umezesc. În micile ferestre îngropate în zid se reflecta cerul senin. Desene geometrice se conturează împrejurul ferestrelor. Înăuntru, pe boltă zăreşti un Isus copil ce-şi ţine duios obrazul lipit de cel al mamei sale. O Maica Domnului cu ochii cotropiţi de tristeţe e mângâiată de mânuţa Lui de copil. O buclă-i atârnă pe frunte. Marama înfăşurată în jurul capului mamei este un model românesc. Sub maramă, ochi imenşi privesc cu tandreţe ân jur. Un prunc şi mama lui se prezintă îmbrăţişaţi ca într-o presimţire a ceea ce le era scris. Ca şi alte icoane vechi, dar parcă altfel, icoana aceasta este atât de umană şi simplă pe cât de emoţionantă poate fi definită îmbrăţişarea maternă. Grozie zugravul, fiul meşterului Ivanis, care a pictat aceste scene acum şapte sute de ani trebuie să fi plâns mereu în timp ce lucra. Când a terminat, sigur sufletul i s-a umplut de lumină. Biserica din Strei este una dintre cele mai frumoase monumente de cult ale ţării iar picturile ei datează din vremuri mult mai îndepărtate, ca oricare din bijuteriile arhitectural religioase moldoveneşti de azi să fi fost lucrate. O prăpastie imensă se deschide însă între cel aflat în trecere, practicant ortodox, participant din turismul religios, de tranzit cât sfânta liturghie nu-şi urmează tipicul şi cele sfinte nu-şi motivează rostul. Zidurile bisericii, pline de amintirea rugăciunilor şi râuri de lacrimi de suferinţă, aburul lumânărilor stinse pentru totdeauna, mireasma mirului pus pe fruntea creştinilor vreme de sute de ani, găsesc un trup de construcţie părăsit ce-şi aşteaptă slujitorul într-un altar în care nu se mai rostesc rugăciuni şi în care s-a întrerupt continuitatea cu un trecut când s-au construit cele mai nobile, cele mai vechi dar şi cele mai superbe biserici din România, Biserica din Strei fiind cea dintâi.

Lângă Călan, la ieşirea din oraşul nou, într-o frumoasă aşezare nemesească ***Biserica din***

Streisângeorgiu apare ca o sora a bisericii din Strei. Este o construcţie luminoasă ce se socoteşte a fi cel mai vechi monument de cult din ţară. În acelaşi timp este considerată a fi şi cea mai veche construcţie, ce rezistă de peste o mie de ani. La fel de frumoasă prin simplitate şi la fel de dornică pentru o Sfântă Slujbă în altarul ridicat din piatra funerară română, aflat în aşteptarea slujitorului de altar este şi această biserică din Streisângeorgiu. Pictura însă este întunecată. Umanitatea sfinţilor a dispărut. Biserica aceasta pare uscată la soarele arzător de afară. Lipsirea de rugăciune dinăuntru a crucificat-o şi a prins-o în cuiele singurătăţii. Privind-o, te cuprinde aceaşi mare tristeţe. Un Sfânt Nicolae are privirile rătacite. Cele ale Fecioarei Maria cu Pruncul se intersectează îngheţate deasupra altarului. Gestul de tandreţe maternă a dispărut. Ferestrele, atât de asemănătoare arhitectural, sunt totuşi diferite de cele de la Strei. Acelea reflectau cerul. Aici, ele sunt opace, au orbit de tristeţe. Jilţul de afară, pe care te poţi aşeza, un jilţ cnezial, e rece ca gheaţa. În absenţa Sfintei Slujbe şi a oamenilor la rugăciune biserica s-a uscat. S-a stins. Biserica este finţa care are nevoie de slujbă şi rugăciune. Este poarta vie către cer care se închide dacă prin ea nu trece rugăciunea. Şi ea îşi aşteaptă slujitorul de altar. Un slujitor, oricare ar fi credinţa în care slujeşte, ar însufleţi urmele şi amintirile îmbătrânite de ploile şi vânturile atâtor vremi.

La ***Bretea Română*** se află o biserică transformată în ruină. Într-o bună zi un slujitor al altarului şi câţiva creştini, un preot şi grupul lui de creştini, au hotărât să se mute în alta, străvechea lor biserică nemaifiindu-le de trebuinţă. Cea veche a fost parcă ştearsă din memorie, părăsită definitiv. Aceia care se botezaseră în ea au renegat-o şi de un dramatism greu de explicat şi-au părăsit mormintele antecesorilor. Tufişurile şi ierburile au cotropit-o, trecând prin orbitele goale ale ferestrelor, către cer. Tavanul s-a prăbuşit în interior şi odată cu el sigur şi sfinţii pictaţi s-au prefăcut în praf, împrăştiindu-se în cele zări. Doar turla a rămas semeaţa în picioare, puţin înclinată ca şi cum trupul ei îmbătrânit ar durea-o adânc. Turla e semn de mândrie. Dureros de greu, parcă înţeapă cerul. În mod cu totul curios, uşa din stejar cu ghinturi solide din fier este neatinsă şi ferecată, imposibil de urnit. Biserica, prin uşa ei, cu un ultim efort nu se lasă văzută de străinul aflat în trecere şi îşi aşteaptă, plină de îngăduinţa, aşa prăbuşită, muribundă, uitată, un slujitor al altarului şi creştini la rugăciune. Un preot ortodox, altul decât cel care a părăsit-o este dorit să readucă la viaţă rugăciunea şi să înceapă slujba în Sfântul Altar. Şi aici sunt atât de multe amintirile, lacrimile

şi lumânările aprinse la ceas de tristeţe ori de bucurie. Biserica din Ostrov trăieşte însă o continuă şi aleasă fericire. Locul şi oamenii locului o păstrează şi ne-o prezintă aşa cum noi am văzut-o şi cum pare a fi fost păstrată de-a lungul timpului. Mâna omului ce sfinţeşte locul o face a fi şi cel mai căutat loc de meditaţie, pentru aleasa slujire religioasă şi nivelul special al valorii slujitorului din altar, de care a avut parte.Albă, cu zidurile intacte şi acoperiş refăcut prin respectarea strictă a formei iniţiale, înconjurată de străvechi pietre şi inscripţii romane, biserica pare o finţă vie, strălucind de viaţa. Biserica din Ostrov e iubită şi ocrotită tocmai pentru că s-a păstrat în forma iniţială, fiind printre cele mai vechi construcţii de gen din ţară.

(Va urma)

Traian OPRONI

Renaşterea agriculturii înseamnă renaşterea unei naţiuni - care poate dura 100 de ani !

"În agricultură, s-a pus piciorul *"pe acceleraţie"* - şi vrem să credem că *"frânele"* nu mai funcţionează!"

Interviu cu dl. ing. ION SIMION, Director executiv la Direcţia pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală a Judeţului Hunedoara

- Domnule Director, în ce măsură "ne sufocă" integrarea în UE ? Pe de o parte e vorba despre dezvoltare, implicit atragerea de fonduri pentru aceasta; pe de cealaltă, e vorba de competitivitate, de standarde ridicate, care nu sunt tocmai la îndemâna ţăranului român...

- Am putea spune că "ne sufocă", doar în măsura în care nu ne putem pune de acord cu valorile la care vrem să ajungem ! Trebuie spus, de la bun început, că trecerea la o agricultură *asemănătoare* cu aceea din UE, în primul rând înseamnă transformarea gospodăriilor ţărăneşti, cu o străveche tradiţie, în ferme agricole,- pornind desigur, mai întâi de la modelul familial... Evident, cei constituiţi deja în asociaţii mai mari, urmăresc în continuare modernizarea într-un sistem bazat pe utilaje şi utilităţi competitive.

În privinţa fondurilor, UE a simţit că lipsesc banii, de aceea au şi venit cu programe de finanţare, în mai multe variante. Cel mai bine perceput dintre acestea este programul *SAPARD*, care acordă un credit în valoare de 50% din întregul necesar afacerii, nerambursabil. Cealaltă jumătate a finanţării ar trebui să provină din fonduri proprii, aparţinând beneficiarilor programului. Însă, în urma constatărilor noastre, de multe ori aceşti bani nu există, şi de aceea Ministerul Agriculturii a conceput *Programul Fermierul*, care oferă sprijin financiar pe o perioadă de 10 ani, cu o dobândă de 5 %, însă doar programelor considerate eligibile!

- Se exploatează, în mai toate mediile de informare, ideea potrivit căreia programul *SAPARD* şi-ar fi "închis porţile"...

- Adevărul este că, nici nu s-au primit bine banii pentru acest program, iar aceştia s-au epuizat ! Este un semn foarte clar, cum că există *voinţa* agricultorilor români de a-şi transforma actualele exploataţii agricole, în ferme de nivel european. ***Însă, programul SAPARD rămâne deschis în continuare, deşi va "îmbrăca" de-aici înainte noi forme, în concordanţă cu cerinţele UE.*** ***Totodată, băncile sunt interesate sa acorde credite, celor care dau dovadă de seriozitate şi de eligibilitate, în programele pe care le susţin !***

Mai există însă, şi un alt aspect: pentru cei care *nu dispun* de sumele necesare dezvoltării unei afaceri, se realizează automat *alternativa* unui loc de muncă sigur, de unde aceştia pot acumula veniturile necesare, în perspectiva deschiderii ulterioare, în termen relativ scurt, a propriilor afaceri...

- Domnule Director, în fapt care sunt sumele care au fost "puse în joc" până acum pentru dezvoltarea agriculturii din judeţul Hunedoara, şi la ce trebuie să ne aşteptăm în continuare ?

- La nivelul judeţului Hunedoara, s-a oferit *finanţare de extremă urgenţă agricultorilor*, pentru animale, furaje, utilităţi şi utilaje etc., doar în anul 2005 în sumă de peste 100 miliarde lei. Pentru 2005 - 2006, pe de altă parte s-au pus în valoare mai bine de 350 ha de teren degradat, acesta urmând a fi folosit atât pentru păşuni, cât şi pentru fâneţe, în diverse locaţii din judeţ. Iar, pentru anul 2007, urmează alte cel puţin 9 locaţii, unde se vor aloca între 100 200 miliarde lei în acelaşi scop, din fondurile Ministerului Agriculturii...

În ceea ce priveşte faza *"post-integrare"*, până cel mai târziu în 2012, României, îi vor fi alocaţe undeva în jur de 7,5 miliarde EUR, dirijaţi pe 4 axe: 1.) 50% pentru ferme, exploataţii agricole, modernizări; 2.) infrastructură şi agroturism circa 25 %; 3.) pentru zonele "vitregite", de genul celor montane, aproximativ 22 %; 4 destinate calificării forţei de muncă şi pregătirii profesionale 3 %.

- A câta parte din potenţialul economic al judeţului Hunedoara, consideraţi că este reprezentat de agricultură ? Ce va însemna aceasta în 2007 sau 2008; dar în 2010 2012 ?...

- Fără a vă ocoli nicidecum întrebarea, încep prin a vă spune că după "dezindustrializarea" acestui judeţ, a rămas ca o variantă economică viabilă *agricultura, cu laturile ei colaterale*: agroturism, industria agricolă, industria uşoară ş.a.; pe acestea din urmă, le-aş numi *"apanajul agriculturii"*...

Categoric, agricultura înseamnă circa 40 % din economia judeţului Hunedoara, tocmai punând în calcul ceea ce vă spuneam... Reţineţi, vă rog, faptul că ***agricultura e "o mamă bună" , pentru toţi locuitorii judeţului Hunedoara, tocmai pentru că le-a oferit o alternativă de viaţă celor deveniţi defavorizaţi, de pe urma mineritului şi a siderurgiei.***

- Care este nivelul investiţiilor străine în judeţul Hunedoara şi care este orientarea acestora ? Cum se prezintă acest judeţ, comparativ cu restul ţării, şi mai ales în cadrul *Euroregiunii V Vest ?*

- La ora actuală, în judeţul Hunedoara investiţiile străine sunt orientate în primul rând către achiziţionarea de terenuri, în primul rând pentru înfiinţarea culturilor de plante şi cereale tehnice, dar şi pentru plantaţii de pomi şi diferiţi arbuşti, constituirea de ferme agrozootehnice, şi găsirea de locaţii pentru agroturism. Străinii nu sunt deocamdată, - trebuie să recunoaştem, incisivi în a investi masiv ; probabil, se aşteaptă momentul efectiv al integrarii în UE. Trebuie spus, de asemenea, că *este din start* ***exclusă specula*** cu terenurile cumpărate, deoarece Statul Român are pregătit un pachet legislativ, pentru cei care nu le exploatează la propriu, la parametri ştiinţifici astfel încât respectivii să poată fi impozitaţi aparte şi chiar amendaţi ca atare!...

În ceea ce priveşte locul pe care îl ocupă judeţul Hunedoara în "peisajul" agroindustrial românesc, şi în mod excepţional în cadrul *Euroregiunii V Vest*, putem spune că avem o pondere agrozootehnică de invidiat, referindu-ne aici la creşterea de ovine şi bovine, cu laturile adiacente reprezentate de producţia de lapte şi carne, dar şi de prelucrarea de piei. În următorii ani, dezvoltarea agrozootehnică credem că va fi una ***explozivă***, practic astfel încât ***să nu existe localitate rurală fără un centru agrozootehnic!*** În ce priveşte agroturismul, cred că nu putem greşi afirmând că, ***datorită reliefului şi tradiţiei, judeţul Hunedoara va reprezenta viitorul acestei activităţi în Euroregiunea V Vest, încă din anii 2007 2008.*** De altfel, am şi identificat deja, o locaţie posibilă pentru coordonarea agroturismului, pentru întreaga **Euroregiune**, undeva în vecinătatea Castelului Corvineştilor de la Hunedoara... Sunt vizate, ca direcţii de acţiune în acest sens, în principal Ţara Haţegului, Ţinutul Pădurenilor, Munţii Orăştiei, Munţii Apuseni.

- Domnule Director, cum devine ţăranul român fermier, aproape *"peste noapte"* ?...Care model ar trebui să-l urmeze ?

- În mod clar, acest lucru nu se poate întâmpla ***"peste noapte"*** - judecând din perspectivă istorică, desigur cred că asta vreţi să spuneţi; ***în absolut toate ţările din UE, a fost vorba de un proces desfăşurat pe parcursul al cel puţin 4 generaţii, ceea ce înseamnă mai bine de 100 de ani!*** Iar ca şi model, având în vedere similitudinile de climă şi relief, ne putem orienta, credem cu succes, ***după realizările din zona Salzburg/Austria, Bavaria/Germania şi, de ce nu, Elveţia.***

- În ce fel credeţi că se face resimţită politica actualului Guvern, în dezvoltarea agriculturii, şi cum se împacă liberalismul cu latura de curent democratic, din două privinţe: cea a investitorului, cât şi cea a ţăranului român?

- De-abia acum, considerăm ***că s-a pus piciorul pe "acceleraţie", iar "frânele" nu văd cum ar mai putea să funcţioneze...*** Până acum, au existat doar ***intenţii*** în ce priveşte restituirea proprietăţilor; practic, avem primul Guvern care şi-a asumat responsabilităţi clare în acest sens, şi nu numai. Pe de altă parte, având în vedere că ***poporul român nu are, în mod cert, experienţa proprietăţii, de-a lungul istoriei sale***, politica de acum a Guvernului este una occidentală tocmai prin măsurile luate, este o politică îndreptată către economia capitalistă, conştientizând prin aceasta populaţia că doar o astfel de economie poate aduce satisfacţii. Aceasta, vis-à-vis de liberalism... Iar dacă este să vorbim de latura numită democratică, atunci trebuie spus că ***pământul este proprietatea unora, plătită din greu, generaţii de-a rândul, dar are în acelaşi timp obligaţia de a produce bunuri pentru întregul popor!; şi de ce nu, chiar şi pentru popoarele care nu au fost "cadorisite" cu un pământ atât de fertil precum cel românesc...***

- Domnule Director, o ultimă întrebare: care consideraţi că sunt *realizările efective* de până acum în agricultura judeţului Hunedoara; dar care sunt şi *dezamăgirile*?

- Cele mai vizibile **realizări** sunt de departe dotările cu utilaje pentru amenajarea şi exploatarea păşunilor şi a pajiştilor. Exemple în acest sens ar fi zonele: Orăştie, Baia de Criş, Lăpugiu, Râu de Mori Haţeg, Băiţa, Rapolt. Iar ca **dezamăgiri**, le vedem cu toţii, şi anume nu toţi factorii politici susţin la propriu dezvoltarea agriculturii la nivel de ţară şi de judeţ; încă mai există nostalgici, care cred în marile imperii industriale, care nu sunt viabile şi nu au dus la nimic bun. Personal, eu susţin astăzi că, ***alternativa cea mai plauzibilă pentru economia românească este dată de agricultură şi de industria uşoară, - şi să dea Dumnezeu să am dreptate!***

A consemnat
Daniel Marian

CURSURILE LUNII AUGUST PENTRU AGRICULTORII HUNEDORENI
ORGANIZATE DE OFICIUL JUDEŢEAN DE CONSULTANŢĂ AGRICOLĂ

DENUMIRE CURS / LOCALITATE	POTENŢIALI PARTICIPANŢI
LUCRĂTOR CALIFICAT ÎN CREŞTEREA ANIMALELOR/ zona PETROŞANI	35
LEGUMICULTOR / zona HUNEDOARA	35
CRESCĂTOR DE ANIMALE / zona HUNEDOARA	35
LUCRĂTOR ÎN GOSPODĂRIA AGROTURISTICĂ / zona ORĂŞTIE	35
LUCRĂTOR ÎN GOSPODĂRIA AGROTURISTICĂ / zona HAŢEG	35
AGRICULTOR / zona ILIA	35
APICULTOR / zona DEVA	35
APICULTOR / zona PETROŞANI	35
TOTAL	280

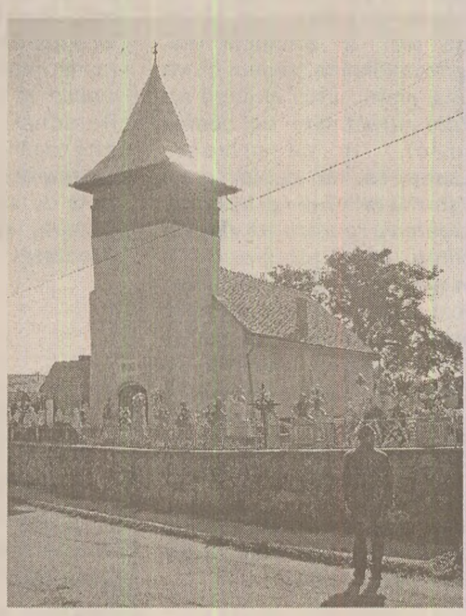
ACTELE NECESARE PENTRU OBŢINEREA RENTEI VIAGERE

În conformitate cu prevederile Normei Metodologice de aplicare a prevederilor titlului XI „Renta viageră agricolă", din Legea 247/2005, persoanele care doresc să beneficieze de rentă viageră trebuie să depună la biroul judeţean în a cărui rază teritorială se află terenul care face obiectul vânzării sau arendării, personal ori prin mandatar, o cerere-tip însoţită de următoarele documente: copie de pe actul de identitate al solicitantului; copie de pe actul de vânzare-cumpărare intabulat sau, după caz, de pe titlul de proprietate al arendatorului şi de pe contractul de arendă încheiat cu respectarea prevederilor Legii arendării nr. 16/1994, cu modificările şi completările ulterioare; declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte faptul că nu are în proprietate pentru folosinţa proprie teren agricol în suprafaţă mai mare de 0,5 ha. Solicitanţii vor prezenta la birourile judeţene documentaţia amintită mai sus, în original, pe baza căreia funcţionarii birourilor judeţene vor certifica copiile depuse, apoi originale se vor restitui solicitanţilor. Opţiunea de înstrăinare sau de arendare a unui teren agricol poate fi notificată de către persoanele interesate.

Sălaşu de Sus TĂRÂMUL DE VIS DE LA POALELE PARCULUI NAŢIONAL RETEZAT

Sălaşul a fost atestat documentar ca cnezat la mijlocul secolului al XIV-lea. Comuna se află aşezată la poalele Munţilor Retezat, în partea de Sud-Vest a judeţului, la 54 km distanţă de municipiul capitală de judeţ, Deva, având o suprafaţă de 22303 ha şi o populaţie de 2751 de locuitori. Are în componenţă 10 sate în afară de centrul de comună: Mălăieşti, Nucşoara, Sălaşu de Jos, Ohaba de sub Piatră, Zăvoi, Paroşi, Peştera, Coroieşti, Râu Mic şi Râu Alb. Principalele activităţi ale localnicilor sunt cele agrozootehnice, morărit şi panificaţie, exploatarea lemnului şi agroturism. Turistul care poposeşte pe aceste locuri îşi poate încânta ochiul cu "perlele" acestei aşezări: Poiana Narciselor, Cascada Lolaia, Vârful Poienii , Curtea Nobiliară fortificată şi Cetatea Cnezială de la Mălăieşti, iar dacă porneşte spre Retezat ajunge la Cabana Pietrele şi Genţiana, şi mai departe către cununa de lacuri glaciare de pe culmile Retezatului.

UN PRIMAR „LONGEVIV"

Al doilea mandat al primarului Sorin Marica, nu înseamnă neapărat o nouă legislatură ci continuarea şi ducerea la bun sfârşit a lucrărilor începute în 2000. Au fost puse la punct toate cele şapte şcoli de pe raza comunei. La şcoala din centrul de comună pe lângă lucrările capitale a fost introdusă apa urmând ca până în toamnă să fie introdusă şi încălzirea centrală şi terminate grupurile sociale, restul şcolilor fiind înzestrate cu dozatoare cu apă plată. Şcoala generală clasele I-VIII din Sălaşu de Sus a fost echipată cu 14 calculatoare, copii având acces şi la internet. De asemenea există o colaborare cu Asociaţia Quinper (Franţa), pe agricultură şi şcoli, iar în perioada 10-26 iulie s-a desfăşurat al treilea stagiu lingvistic cu un grup de studenţi francezi care ţin cursuri introductive cu elevii din zonă.

Din cele zece cămine culturale la marea majoritate a acestora au fost finalizate lucrările generale şi chiar capitale, mai rămânând de finalizat căminul din Paroşi şi Sălaşu de Jos. Căminul cultural din centrul de comună a fost proaspăt zugrăvit, introdusă apa curentă, bucătărie, grupuri sociale , magazii şi sală frigorifică.

Chiar şi bisericile ortodoxe, 13 la număr, pe lângă cele de cult adventist, penticostal sau baptist au primit anual ajutoare băneşti atât din partea primăriei cât şi a Consiliului Judeţean.

Există aşadar o preocupare din partea executivului comunei de a dezvolta şi promova un program de dezvoltare pe termen lung a comunei, care mai ales acum în preajma aderării la Uniunea Europeană capătă semnificaţii deosebite.

FESTIVALUL NARCISELOR, EMBLEMA DE „EXPORT" A ZONEI

Cu toate că funcţionează în clădire veche, localul primăriei a suferit cele mai drastice reparaţii capitale, prin înlocuirea uşilor, ferestrelor a podelelor, zugrăveli interioare şi exterioare, mobilier nou, calculatoare, faxuri, imprimante şi internet. Consiliul local are 11 consilieri care fac parte din opt partide existând o bună colaborare între aceştia şi primărie.

Iluminatul public funcţionează la cote normale în toate cele 11 sate fiind schimbate peste 60 la sută din corpurile de iluminat vechi, aprinderea acestora făcându-se prin infocelulă, existând contoare pentru iluminatul de zi şi noapte.

În acest an, primăria are în vedere deschiderea unui cabinet stomatologic şi a unei farmacii, iar în 2007 deschiderea unui cabinet uman la Râu Alb pentru început deservind populaţia doar cu o asistentă.

Televiziunea prin cablu este introdusă în nouă sate, de asemenea telefonie fixă în patru sate, iar alimentarea cu apă pentru instituţii se face din puţuri proprii.

Începând cu 2001, în fiecare an primăria organizează Festivalul Narciselor, prin care se încearcă punerea în valoare a Poienii Narciselor care se întinde pe o suprafaţă de 20 ha. Festivalul se derulează pe o perioadă de 3 zile şi în funcţie de an au loc diferite acţiuni atât culturale cât şi sportive, încercându-se atragerea a cât mai mulţi turişti în zonă.

CĂI DE ACCES-MODERNIZATE

În urmă cu un an a început asfaltarea drumului Sălaş - Paroşi pe o distanţă de 2,4 km, iar pe o distanţă de 4 km a fost pietruit drumul comunal Râu Alb - Coroieşti, în valoare de 80 000 dolari, iar până în 2007 urmează îmbrăcarea acestuia cu asfalt. În următoarele două săptămâni urmează finalizarea lucrărilor la podul din Sălaşu de Sus. Au mai fost făcute lucrări de pietruire a drumului Râu Alb - Zăvoi, precum şi construirea unui podeţ la Ohaba de sub Piatră.

Împreună cu Apele Române Haţeg au fost executate decolmatări pe râurile Strei, Sălaş, Mălăieşti şi Râu Alb.

Investiţii SAPARD

În prezent, există depus un program SAPARD în valoare de 30 miliarde lei, pe măsura 3/5 drumuri forestire, privind modernizarea drumului Nucşoara - Cârnic pe o distanţă de 6,2 km până la intrarea în Parcul Naţional Retezat.

Sorin Marica
Născut la Sălaşu de Jos la 23.08.1963
Institutul de Mine Petroşani
Căsătorit 2 copii
Membru PSD

De asemenea, prin Programul Memorandumului de Finanţare pe Ministerul Mediului, s-a aprobat alimentarea cu apă şi canalizare a satelor Sălaşul de Sus, Sălaşul de Jos, Ohaba şi Mălăieşti, în valoare de peste 2 milioane de euro. Programul se află în faza de terminare a proiectului tehnic de execuţie, licitaţia pentru desemnarea constructorului urmând să aibă loc în septembrie-octombrie, iar finalizarea în 2008. Pe Ordonanţa 7/2006 a fost întocmită o cerere de finanţare de alimentare cu apă şi canalizare pentru Nucşoara finanţată de Guvernul României în valoare de un milion de euro

JANDARMII MONTANI

Jandarmii montani aparţin de Inspectoratul de Jandarmi Judeţean Hunedoara, fiind cea mai tânără structură a Jandarmeriei Române.

Misiunea acestora constă în a asigura şi menţine ordinea publică în zonele staţiunilor montane, pe traseele turistice, în zona cabanelor şi pe pârtiile de schi, cooperează cu formaţiunile Salvamont de căutare, descoperire, identificare şi salvare a persoanelor care au suferit accidente şi prevenirea fenomenului infracţional şi contravenţional.

Postul de Jandarmi Montani este înfiinţat pe teritoriul comunei, la Nucşoara şi face parte din cadrul Secţiei montane Retezat, fiind necesară constituirea acestei structuri datorită afluenţei mari de turişti din zonă, pentru asigurarea unui climat de linişte şi siguranţă a cetăţenilor, permiţând îndeplinirea cu eficienţă maximă a atribuţiilor ce revin Jandarmeriei Montane, în apropiere aflându-se cabanele Genţiana şi Cârnic, precum şi salba de lacuri glaciare, punct de atracţie maximă a turiştilor ce vin în Retezat. Postul Montan Nucşoara se doreşte a fi un sprijin de nădejde al turiştilor aflaţi în dificultate, dar şi al autorităţilor locale ce ar atribuţii în protejarea mediului înconjurător.

Stejărel Ionescu

TEL VERDE PENTRU ŞOMERI

Agenţia Judeţeană pentru Ocuparea Forţei de Muncă Hunedoara pune la dispoziţia persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă serviciul TEL VERDE 0800.82.22.28 pentru a le facilita acestora accesul la informaţii.

Linia telefonică, apelabilă gratuit, din reţeaua Romtelecom, este deservită de membrii Compartimentului Juridic Contencios şi Relaţii cu Publicul din cadrul agenţiei.

Serviciul de informare TEL VERDE funcţionează în fiecare zi lucrătoare, în intervalul orar 08.30 - 16.30. Prin intermediul acestui serviciu sunt furnizate publicului informaţii referitoare la ocuparea unui loc de muncă, accesul la serviciile de informare şi consiliere profesională şi prevederile legislative din domeniul muncii. Cei aflaţi în căutarea unui loc de muncă vor putea să se informeze şi cu privire la măsurile active pentru ocuparea unui loc de muncă derulate de agenţie, medierea muncii, consultanţă şi asistenţă pentru începerea unei activităţi sau demararea unei afaceri, stimularea mobilităţii forţei de muncă şi restructurarea întreprinderilor.

ANUNŢ IMPORTANT

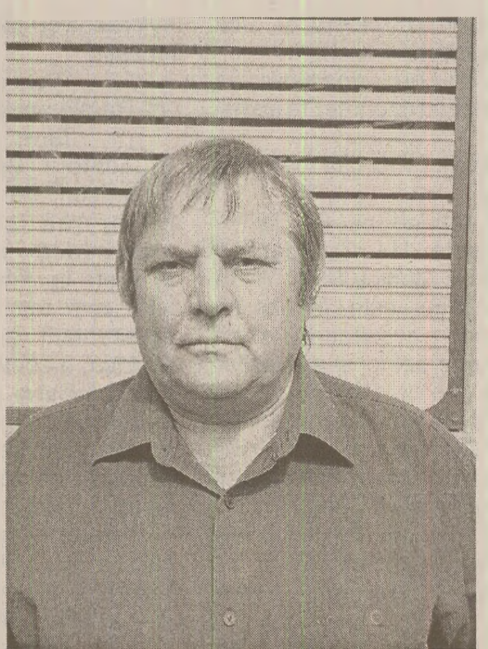
IUBITORII DE ANIMALE CARE DORESC SĂ SALVEZE CÂINII COMUNITARI DE LA EUTANASIE SUNT RUGAŢI SĂ PARTICIPE LA SUSŢINEREA ADĂPOSTULUI „SALVAŢI-L PE LĂBUŞ" PRIN DONAŢII DE ALIMENTE, MATERIALE DE CONSTRUCŢII, ETC. DONAŢIILE SE POT FACE ZILNIC ÎNTRE ORELE 10-12, 18-20 LA SEDIUL DIN DEVA, STRADA IULIU MANIU, NR. 6 ÎN GARAJUL DIN CURTE.

Asociaţia pentru protecţia animalelor „Salvaţi-l pe Lăbuş"
Tel : 0745-628371

ZAM - UN VIITOR NU PREA ÎNDEPĂRTAT

Comuna Zam este aşezată la limita vestică a judeţului Hunedoara, pe DN 7 Deva Arad, la 46 km de Deva, atât în Lunca Mureşului cât şi pe văi. În trecutul localităţii Zam era unul din cele mai importante centre de navigaţie de pe râul Mureş. Posibilităţi de campare în cele două campinguri de la intrarea în localitate şi pe Valea Cerbiei, într-un peisaj deosebit de pitoresc. Are în componenţă 12 sate în afară de centrul de comună: Sălciva, Pojoga, Cerbia, Micăneşti, Pogăneşti, Almaş Sălişte, Valea, Brăşeu, Deleni, Almăşel, Godineşti şi Tămăşeşti. Populaţia a fost în uşoară descreştere în ultimul timp, în prezent, comuna având 2150 de locuitori. Deoarece comuna este aşezată atât în Lunca Mureşului cât şi pe văile şi versanţii Munţilor Apuseni principala ocupaţie este agricultura şi creşterea animalelor.

Renumiţi în toată ţara sunt dubaşii din Pojoga şi Almaş Sălişte, două sate în care tradiţiile laice refuză cu abstinaţie să dispară prin strădaniile câtorva pasionaţi ai locului. Totodată, bisericile ar putea deveni adevărate atracţii turistice. Demn de menţionat este şi faptul că localitatea a devenit celebră, ce-i drept, mai mult în Ungaria decât în România, datorită faptului că aici este plasată acţiunea unui roman al scriitorului maghiar Jokai Mar ce reconstituie destinul celebrului bandit Faţă Neagră, vestit pentru jafurile şi subteranele prin care se ascundea.

Gheorghe Sicre
Data şi locul naşterii: 24.11.1949 Făgeţel, Jud. Hunedoara
Studii: liceale
Apartenenţa politică: PNL
Starea civilă: căsătorit, 1 copil

În prezent, mitul este „exploatat" printr-o pensiune ce poartă numele faimosului tâlhar şi care s-ar putea transforma într-un adevărat „magnet" pentru turiştii străini.

Mica industrie este destul de slab reprezentată, efectele tranziţiei făcându-şi din plin simţită prezenţa. Cel mai important contribuabil la bugetul local rămâne unitatea spitalicească din zonă, alte unităţi economice majore încheindu-şi activitatea în anii postdecembrişti. Totuşi, speranţe de redresare economică mai există, având în vedere amplasarea comunei la DN7, dacă fondurile structurale ce vor urma apropiatei integrări europene vor fi accesate rapid în scopul îmbunătăţirii şi modernizării infrastructurii existente.

Învăţământul, Cultura, Sănătatea şi Cultele.

Pe raza comunei funcţionează cinci şcoli şi două grădiniţe. Centrul de comună are şcoală clasele 1-8, iar restul satelor şcoală de patru clase. Şcoala din centrul de comună şi grădiniţa dispun de apă curentă şi grupuri sociale şi sanitare, urmând ca în acest an să înceapă modernizările şi la şcoala generală din satul Pojoga, printr-un program guvernamental, lucrări ce prevăd reparaţii capitale, alimentare cu apă şi încălzire centrală. Şcoala generală din Zam mai este dotată şi cu 20 de calculatoare şi internet.

Din 13 sate, nouă au cămine culturale, dintre acestea cele mai puse la punct sunt în Zam şi Almaş Sălişte, urmând ca în următoarea perioadă să se facă reparaţii şi la celelalte şapte.

Aproape fiecare sat are biserică, Sălciva având o biserică mai veche de 100 de ani care este declarată monument istoric. De asemenea, în centrul de comună a început construcţia unei noi biserici cu fonduri de la bugetul local şi de la populaţie. Majoritatea clădirilor au o vechime de 120-130 ani.

Pe raza comunei mai funcţionează un dispensar veterinar şi un dispensar uman.

Drumuri şi poduri

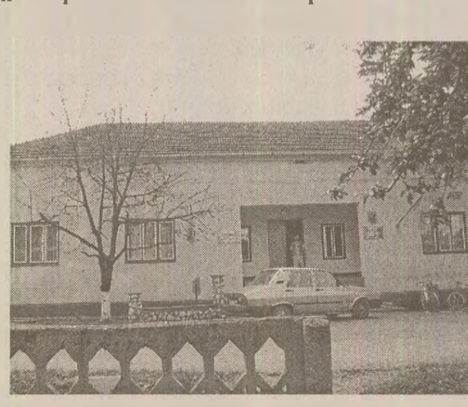
În afară de DN 7 care traversează centrul de comună, toate drumurile sunt neasfaltate. Primele lucrări de asfaltare vor începe în câteva zile la DC 163 Zam - Almaş Sălişte pe o distanţă de 13 km. Restul drumurilor vor fi pietruite. Lucrările de pietruire se fac cu utilaje proprii, primăria obţinând sponsorizări constând înpiatră de la Carpat Agregate şi de la Cariera Pojoga. S-au mai executat lucrări la câteva podeţe, iar cea mai mare lucrare este în curs de finalizare la podul peste Mureş care va lega Zam de Sălciva şi Pojoga. Lucrările au început în urmă cu 15 ani, şi din lipsă de fonduri au fost sistate de mai multe ori. Între 2005 2006 au fost alocate sume importante de bani de la CJ Hunedoara pentru terminarea lucrărilor. În luna august va fi turnat şi asfaltul pe pod, în prezent circulându-se doar pietonal. Se lucrează de asemenea la construirea unui trotuar în centrul de comună.

Alimentare cu apă şi iluminat public

În 2007 la primărie vor începe pe lângă reparaţiile capitale şi lucrările de alimentare cu apă, la fel va fi introdusă apa şi în centrul de comună, investiţie în valoare de 4 milioane de RON, cu finanţare guvernamentală pe Ordonanţa 7/2006.

Va fi pus la punct iluminatul public pe DN 7 pe o distanţă de 500 m. de asemenea se va face alimentarea cu energie electrică a cătunelor Brăşeu şi Deleni, dar şi pe Valea Zamului.

Centrul de comună dispune de televiziune prin cablu, iar telefonie fixă se află în Zam, Pojoga, Sălciva, Cerbia, Pogăneşti, Micăneşti şi Almăş Sălişte. În satele Cerbia, Micăneşti, Pogăneşti Almăş Sălişte şi în cetrul de comună există şi telefoane publice, ceea ce înseamnă ceva pentru zonele rurale.

Consiliul Local are în componenţă 11 consilieri, 3 PNL, 2 PSD, 2 PD, 2 PC, 1 PP şi 1 AP

În ajutor social se află 80 de persoane cu care se cheltuie lunar 6000 RON. Cu aceştia se execută diferite lucrări necesare comunei curăţenie, curăţat şanţuri şi împrăştiat piatră pe drumuri. Primăria dispune de un autogreder cu care se fac lucrările necesare şi dezăpezirile pe timpul iernii.

Stejărel IONESCU

DRUMARII HUNEDORENI PREGĂTIŢI PENTRU UNIUNEA EUROPEANĂ

Regie aflată în subordinea Consiliului Judeţean Hunedoara, Direcţia Judeţeană a Drumurilor R.A. Deva are o activitate intensă în aceste zile de vară. Astfel, angajaţii instituţiei execută în baza unor programe câştigate în urma licitaţiilor, lucrări specifice constând în refacerea îmbrăcăminţii asfaltice, montarea de parapeţi de protecţie ori repararea unor poduri pe DJ 742 B Blăjeni Grosuri, DC Madă Stăuini, DJ 761 Şoimuş Certej Săcărâmb, DJ 787 N Ghelar Dealu Mic, DJ 787 D Topliţa Lunca Cernii, DN 7 Romos Romoşel şi în zona comunei Balşa.

Totodată, drumarii hunedoreni nu au omis nici lucrările de modernizare a străzilor din Petrila şi Vulcan, drumul turistic Lupeni Straja, pe „lista de aşteptare" aflându-se două lucrări complexe, drumurile Costeşti Sarmisegetuza şi Râu de Mori Ruşor, o adevărată poartă de acces pentru turiştii îndrăgostiţi de Parcul Naţional Retezat.

Volumul mare de lucrări generează însă, din păcate, şi unele blocaje financiare, pentru depăşirea acestora fiind necesară accesarea unor linii de credit deoarece regia are de încasat de la beneficiari circa 110 miliarde lei vechi. Potrivit celor declarate de directorul general al Direcţiei Judeţene a Drumurilor R.A. Deva, ing. Ioan Prip, una din preocupările majore ale conducerii este continuarea investiţiilor în tehnologii moderne. În acest sens se doreşte achiziţionarea a şapte autoutilitare IVECO, pentru transport persoane şi materiale precum şi a cinci maşini de transport 4 x 4, de câte 20 de tone, aparţinând aceleiaşi mărci. De asemenea, se mai are în vedere dotarea cu un modern concasor de piatră şi cu o staţie mobilă de asfalt, investiţii care odată concretizate vor face din această regie un concurent serios pentru oricare firmă de asemenea profil din Uniunea Europeană.

Dan Savu

De ziua judeţului, şi albe şi negre
HUNEDOARA, ÎNCOTRO?

Aniversarea a doi ani din actualul mandat al „parlamentului" hunedorean şi ziua judeţului au prilejuit preşedintelui Consiliului Judeţean, Mircea Ioan Moloţ, prezentarea unui bilanţ care, fără falsă modestie, denotă o activitate intensă a aleşilor judeţeni. Dincolo de cifre şi statistici, prezentate pe larg în multe publicaţii, prioritatea numărul unu a administraţiei judeţene a devenit, încă de la instalare, eliminarea „găurii negre" de la Regia Autonomă a Apei Petroşani, adică a datoriei uriaşe ce apăsa asupra judeţului şi împiedica demararea unor alte investiţii de amploare, obiectiv atins în urma unui lobby eficient. Mai apoi a început identificarea problemelor judeţului, finalizându-se mai multe proiecte, ce-i drept unele demarate de foştii „parlamentari" hunedoreni din mandatul trecut. Prioritate zero au avut reabilitările şi modernizările sistemelor de alimentare cu apă şi canalizare, reabilitarea centrelor de sănătate, îngrijire şi asistenţă socială, a centrelor de zi pentru copii precum şi pietruirea, reabilitarea sau asfaltarea drumurilor judeţene. În acest scop a fost contractat un împrumut sub forma emisiunii de obligaţiuni în valoare de 600 miliarde lei vechi, sumă care, dacă va fi administrată aşa cum trebuie, va putea contribui la un adevărat reveniment al judeţului, la capitolul infrastructurii rutiere existând discrepanţe uriaşe faţă de alte judeţe care îşi promovează cu multă perseverenţă zonele turistice.

Nu în ultimul rând conducerea judeţeană şi-a făcut un scop în a finaliza inverstiţii începute în urmă cu mulţi ani, ce mai serveau doar ca momeli electorale în preajma alegerilor. Elocvent în acest sens fiind exemplul podului de la Zam, unde generaţii de politicieni au servit „gogoşi" alegătorilor.

Probabil că de „vină" sunt şi semnalele certe în privinţa integrării europene odată cu 1 ianuarie 2007, moment ce va găsi judeţul cu o reprezentanţă deschisă la Bruxelles, o premieră pentru administraţiile judeţene. Acestea ar fi doar câteva consideraţii asupra bilanţului prezentat de preşedintele C.J. Hunedoara, Mircea Ioan Moloţ. Sigur că făcând abstracţie de aspectele pozitive, există şi câţiva „minusuri" ce nu au fost remarcate cum ar fi neconcretizarea finanţării aeroportului de la Săuleşti şi a modernizării şoselei ce leagă Deva de Hunedoara ori neaccesarea şi altor fonduri europene ce vizau infrastructura.

Majoritatea covârşitoare a localităţilor rurale nu sunt racordate la reţele de apă, canalizare şi gaz iar câteva zeci de cătune nu sunt electrificate nici în ziua de azi. Dar pentru toate aceste probleme elementare fără rezolvarea cărora nu te poţi numi cetăţean al Europei Unite mai există doi ani de mandat şi să sperăm, destule fonduri comunitare.

Totul este ca instituţia judeţeană să atragă specialişti care să „producă" proiecte pe bandă rulantă, altminteri decalajul existent faţă de celelalte regiuni europene ar rămâne insurmontabil. Fiindcă doar cu intenţii bune nu se poate face nimic pentru hunedoreni.

Alexandru David

Miel în sos de viperă

CU ŞABLOANE ŞI MATRIŢE...-romanţă estivală pentru televiziune-

de Dumitru Huruba

E a doua jumătate a lunii iulie. Zile toride...

Aşadar, e suficient de cald pentru ca televiziunile să creadă că „privitorii" lor (vorba lui Florin Piersic...), zac semileşinaţi de caniculă şi nu observă lacul-penibilitate în care se îmbăiază majoritatea emisiunilor zise „de vacanţă". Singur Ion Cristoiu, cu eroism şi abnegaţie, încearcă (şi nu de puţine ori chiar reuşeşte) să ţină pe metereze televiziunea Antena 3 agitând pancarta „Zigzag" alături de câte-un invitat... Merită urări de sănătate şi felicitări. Nu neapărat pentru că duminică, 16 iulie, l-a avut ca invitat pe Adrian Năstase Omul care a spus la un moment, dat spre desăvârşita uimire a moderatorului:

-Voi face un muzeu de hărţi vechi la Cornu...

Veste la care prietenul Haralampy, supraîncălzit de-o bărdacă de trăscău, zice:

-Să vezi ce-i face domnu' Bodu lu' dom' Adrian, dacă-l prinde cu hărţile! Chiar, mă, bade: phi, Doamne!, cum de-l uitarăm atâta vreme pe dom' Sebastian ? Te pomeneşti că s-o fi autosechestrat în vreo gară după ce a pierdut procesul cu dom' Becali...

-Cori, dragă, abandonează soacră-sa Etno Tv-ul cu flebeţea sa, Nicolae Guţă iar ai băut prea mult...

-Eu ? Adică, E-U!

Da, el...

Dar, trăim zile de vară toridă. Mulţi telespectatori se prind fraţi de cruce cu codrul lăsându-i la despărţire, prin poieni, semnele ale civilizaţiei, ca să priceapă şi el, codrul, că ei, telespectatorii, înţeleg să-l pregătească pentru asaltul final spre... defrişare. Că, mai bine mort, îl consolează ei frăţeşte, decât să audă la fiecare *talk-show* televizat nelipsita întrebare:

-Aţi colaborat cu securitatea ? Aţi făcut poliţie politică ?

Bine e că, măcar acum, în perioada estivalăăăăă... Estivală ?!?

Apropo: la cei mai mulţi realizatori/prezentatori de emisiuni estivale televizate, datorită temperaturilor excesive, nişa în care-şi ascunseseră cu grijă rezerva de cultură, inteligenţă nativă şi eventuala spontaneitate, pare atât de încinsă încât conţinutul său, prin topire, a devenit o pastă-muci-laginoasă, cu aspect indecis şi duhnind groaznic a stereotipie şi a sfeterisire de idei din alte veri.

-Noa, şi ce ?, se supără brusc Haralampy. Tu crezi că la televiziune e ca în viaţă: cine fură azi o idee, mâine va fura emisiunea ? Mă *inervezi*...

Nu-i dau dreptate prietenului, fiindcă-i plezneşte apoi sternul din cauza orgoliului, însă îmi imaginez următorul dialog la depozitul de şabloane al televiziunii „X":

-*Bye-Bye*, meştere! Psssst! Auzi, n-ai cumva o matricioară, oricât de mică, de anul trecut sau de-acum şapte ani ? Ai ? Bravo, m-ai fericit! Cât face ? Hai, că te fac o berică...

-Fără *tri* berici nu eliberez nici un şablon, domnu'...!

Iar telespectatorii exultă convinşi că încă sunt în anul de după alegeri când mai sperau cu deplină inconştienţă să „trăiască bine". Însăşi soacra lui Haralampy, strănepoată de răzeşi viteji, este indusă în eroare constatând bucuroasă:

-Iracan di mini! Io am crezut că e alt an an...

-Păi, sigur că e, mami!, se enervează Haralampy. Matale nu pricepi calendaru' ?

E luna iulie şi o căldură încât majoritatea demnitarilor români sunt daţi în urmărire generală prin Caraibe, Malibu-ul pacifico-*losangelesian*, Las Vegas, Coasta de Azur, Cipru, Spania, Honolulu, Beverly Hills, Thailanda, Australia... După ce au scotocit prin chimire căutând ultimul bănuţ al şmecherului de contribuabil, acum stau pitiţi prin vecinătatea vreunor mangrove, se pregătesc osârdioşi, cum cu mândrie îi ştim, pentru ca la toamnă să asigure televiziunile cu noi, savuroase şi umoristice momente de veselie naţională.

-Nu e uşor nici pentru ei, zice Claustrina împăciuitoare.

-Sigur că nu, doamnă!, îi răspunde Haralampy cu asprime. Te trezişi şi tu...

Iar vorbele lui sunt cea mai clară declaraţie de război.

Schimb repede pe B1 Tv, la emisiunea sa preferată: „H-L Confidenţial" (15.07), moderată de Monica Stan. Tema emisiunii, sau genericul, este „Marina se mărită cu Peter Imre", eveniment extrem de important în istoria patriei şi a relaţiilor româno-maghiare, nu ? Dar şi pentru prietenul Haralampy care urlă entuziasmat speriindu-ne pe toţi şi mai ales pe soacră-sa care mângâie micul ecran fix în dreptul zâmbetului larg al lui Nicolae Guţă:

-Bravo! Uraaaaaaa! Da', *schiuzmy*, îmi şopteşte: cine e Marina asta ?

Adică „Marina-invitata", care tocmai zice:

-„Peter e născut în Zalău, pe lângă Satu Mare..."

-Aha!, o face prietenul pe priceputul. Înseamnă că geografii noştri trebuie să tragă învăţătură şi mai des cu urechea la B1 Tv de unde pot afla că Bucureştiul e în zona Braşov, Constanţa în prejma Buzăului, iar graniţa cu fostul Imperiu Otoman la Hârşova...

Dar e vară şi iulie deci...

Acesta este şi unul dintre motivele pentru care cam toate televiziunile trag de câte-o ştire de senzaţie până ce o flenduresc încât însuşi înţeleptul Solomon ar confunda-o cu o şedinţă comună a Parlamentului român după ce câţiva demnitari s-au specializat la Bangkok în box thailandez. E drept că se mai produce câte-un viol ici-acolo, mai mult din plictiseală decât din cauza călduri(i)(lor)... De-aceea, o seamă de victime, nemulţumite din mai multe puncte de vedere, abia-abia mai reclamă câte unui reporter *teve* mai zelos că s-a întâmplat într-adevăr ceva, însă nu ceea ce se aşteptau ele şi căăăăăă... A, la poliţie? Doamne-fereşte!

Bine că televiziunile ne mai înviorează cu câte-o ştire-reportaj de mare senzaţie

-Vezi că ai dat în pleonasm, îmi zice Haralampy citind peste umăr ce scriu.

Bine mersi! Revin: mă refer la „aruncătorii de prin copaci, de pe acoperişuri, de prin balcoane ş.a. ... În asemenea situaţii, televiziunile acreditează imediat corespondenţi-reporteri la faţa locului; sunt chemate autorităţile, respectiv: poliţia, pompierii, un reprezentant al primăriei, altul de la electrica, o companie de militari, cel puţin un paraşutist şi, dacă nu e la filmat, măcar un cascador cu experienţă etc. A, era să uit: neapărat trebuie să fie prezentă şi o companie de vânători de munte, care se pricep la căţărat... Şi, bineînţeles, lume ca în cartierul braşovean Răcădău dintr-un reportaj *teve*... Până se află că e vorba despre un motănel...

CE MAI SPUN UNII DEMNITARI...

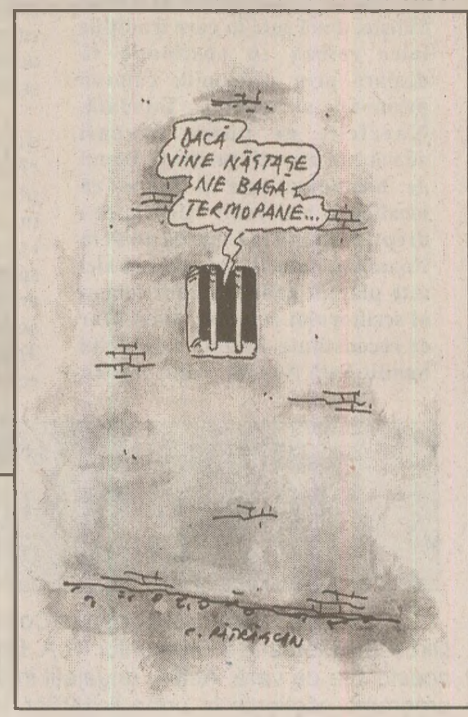
-**Mona Muscă** la Realitatea Tv (11.07): Mă doare-n cot de orice funcţie... (v.şi **Dumitru Dragomir**, tot parlamentar român: Mă doare-n pălărie...”

-**Mircea Geoană**, de ziua domniei sale: „-Dimineaţă *fac ceva* la partid..."

Haralampy, bine abţiguit cu ambrozie de Bistriţa:

-*Schiuză*-mă: n-am perceput: face ceva *la* partid sau *pe*... ? Io, beat ? Adi*că cu*m ?

Dumitru Hurubă

MANUALUL ANGAJATULUI CU INTRARE IMEDIATĂ ÎN VIGOARE DE LA DATA INTEGRĂRII ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ

Cum ne îmbrăcăm: Este recomandat să veniţi îmbrăcaţi la serviciu conform salariului primit. Dacă purtaţi pantofi Prada de 350 de dolari şi o geantă Gucci de 600 de dolari, vom presupune că o duceţi bine din punct de vedere financiar şi, deci, nu aveţi nevoie de o mărire de salariu. Dacă vă îmbrăcaţi sărăcăcios, va trebui să învăţaţi să vă administraţi banii mai bine pentru a vă cumpăra haine mai frumoase, prin urmare nu aveţi nevoie de o mărire de salariu. Dacă vă îmbrăcaţi aşa şi aşa, sunteţi exact acolo unde trebuie şi nu aveţi nevoie de o mărire de salariu.

Concediul medical: Din acest moment nu se mai acceptă declaraţia unui doctor prin care se adevereşte că sunteţi bolnav. Dacă puteţi merge la doctor, înseamnă că puteţi merge şi la serviciu.

Operaţiile chirurgicale: Operaţiile chirurgicale sunt interzise. Atâta vreme cât sunteţi angajat la noi, veţi avea nevoie de toate organele. Nu veţi elimina nimic. Noi v-am angajat intact. În cazul în care eliminaţi un organ, vom considera acest lucru indisciplină la locul de muncă.

Zile în folos personal: Fiecare angajat va primi 104 zile personale pe an. Ele se numesc sâmbătă şi duminică.

Zile de concediu: Toţi angajaţii vor primi concediu în aceeaşi perioadă a anului. Zilele de vacanţă sunt după cum urmează: 1 ianuarie şi 25 decembrie.

Zile libere pentru înmormântări: Aceasta nu e o scuză să lipsiţi de la serviciu. Oricum nu mai puteţi face nimic pentru prietenii, rudele sau colegii morţi. În cazurile rare în care un angajat va fi nevoit să participe la înmormântări, acestea se vor programa seara târziu.

Absenţa cauzată de propriul deces: Acest indiciu poate fi acceptat ca scuză. În orice caz, este necesar un preaviz de două săptămâni, precum şi pregătirea unui înlocuitor care să vă preia atribuţiile.

Folosirea toaletelor: Mult prea mult timp se petrece la toaletă. În viitor, se va merge la toaletă în ordinea alfabetică. Spre exemplu, angajaţii al căror nume începe cu „A" se vor duce de la 8.00 la 8.20, cei cu „B" de la 8.20 la 8.40 şi aşa mai departe. Dacă nu vă puteţi deplasa în timpul alocat, veţi fi nevoiţi să aşteptaţi până a doua zi, când sunteţi programaţi. În situaţii de maximă urgenţă, angajaţii pot face schimb de locuri între ei. Supervizorii ambilor angajaţi implicaţi în schimb trebuie să aprobe această schimbare în scris. În plus, acum există o restricţie de trei minute de staţionare în toalete. La sfârşitul celor trei minute se va declanşa o alarmă, hârtia igienică se va retracta, uşa de la toaletă se va deschide şi contravenientul va fi fotografiat. La a doua abatere, fotografia va fi publicată în ziarul intern al companiei la rubrica „Abateri de disciplină".

Pauza de masă: Suntem bucuroşi să vă permitem să lucraţi în pauza de prânz pentru a putea pleca mai devreme, cu condiţia să vă terminaţi treaba. Persoanele slabe vor primi 30 de minute pauza de masă, deoarece trebuie să mănânce mai mult pentru a arăta sănătoase. Persoanele cu greutate normală vor primi 15 minute pauză de masă, pentru a-şi păstra silueta. Persoanele grase vor primi cinci minute pentru pauza de masă, deoarece este suficient pentru a lua o pastilă de slăbit.

Vă mulţumim pentru loialitatea manifestată faţă de companie. Suntem aici pentru a asigura o experienţă pozitivă angajaţilor. Orice întrebări, comentarii, îngrijorări, plângeri, reclamaţii, frustrări, iritări, supărări, insinuări, acuzaţii, contestări vor fi adresate în altă parte. Vă dorim o săptămână plăcută.

"După ce-am dat Țării, oțel și minereu ?"

"Pensionari bolnavi, săraci, am dat de greu !"

...Sunt vorbele unuia dintre cei aflați la vârsta bătrâneții, care a muncit ca inginer în minerit și siderurgie, vreme de peste 32 de ani, și care nu prea are ce număra acum din banii de pensie. Are însă, un simț aparte al (auto)ironiei, și chit că nu mai prea înțelege nimic din politica socială "propovăduită" de către ministrul Gheorghe Barbu, încă nu se lasă, "până la ultima suflare" cum ne spune dumnealui, dl. Mircea Bordeanu, luptând prin toate mijloacele pentru a-și câștiga drepturile ce i se cuvin. După mai multe petiții și memorii la CJAS Hunedoara, dar și la MMSSF, el se gândește chiar la a da în judecată Statul Român, și îi invită pe toți pensionarii aflați în aceeași situație, să facă la fel !

"Statul *"de drept"* nu e nici pe departe mai *drept* **cu noi, cei care am trudit o viață să scoatem mii de tone de minereu, ori să turnăm mii de șarje de oțel, - decât sistemul comunist! Acesta măcar ne-a dat ceva, și anume ne-a lăsat la pensie mai devreme decât pe funcționari, adăugându-ne sporuri de vechime în cărțile de muncă. Guvernanții de acum ne-au luat însă și ceea ce aveam, astfel că vechimea în plus ne-a fost ștearsă, încât am ajuns la bătrânețe să avem pensii mai mici decât aceiași funcționari",**- ni se plânge Mircea Bordean, fost inginer siderurgist și miner, care numără în palmă în fiecare lună fix 4.600.000 lei. Omul s-ar fi așteptat, de la mult trâmbițata lege a recalculării pensiilor, măcar cu ceva sute de mii de lei acolo în plus, după ce tot avem un ministru democrat, pus să facă (re)calculele cum știe el mai bine...Vine însă, dl. ministru Gheorghe Barbu, și dintr-un condei îi șterge omului din cei peste 32 de ani lucrați în grupa a II-a de muncă, nu mai puțin de 7 care, vezi Doamne, ar fi fost parcă obținuți "ilicit". Adică, degeaba în cartea de muncă negru pe alb scrie una, că la bani iese alta! Practic, este exact ca și cum inginerul în cauză ar fi ieșit la pensie anticipat, sau altfel spus la cerere, și e acum tratat ca atare, ca unul care n-ar mai fi avut pur și simplu chef să mai lucreze...

Ieșit din câmpul muncii în 1997, cu Decizia nr. 151775, Mircea Bordean se adresează Casei de Pensii Hunedoara, prima oară în 2004, pentru a primi o pensie actualizată. Care, la momentul respectiv i-a fost calculată la 4.075.252 lei. În 2005, că tot s-au schimbat guvernanții, omul merge iar la aceeași instituție, să vadă dacă nu mai primește vreun bănuț; și bine a făcut, pentru că între timp apăruse HG 1550/2004, în baza căreia la calcul i-au ieșit 4.600.000 lei. Până aici e O.K., însă surpriza cea mare a avut-o în ianuarie 2006 când, după apariția HG 1456/2005, Casa de Pensii Hunedoara îi comunică fără echivoc (non-textual n.n.), cum că ar trebui să fie mulțumit cu ceea ce are, și să-i pară bine dacă nu i se "taie" din bani, după cum ies calculele mai noi!...

Stupefiat, omul face rost din "Pagini Aurii" de adresa și numărul de fax al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, și îi trimite o "depeșă" d-lui ministru Gheorghe Barbu. Din partea căruia, prin adresa nr. 1392/24.03.2006, i se răspunde că "s-a dispus verificarea dosarului de pensie de către Casa de Pensii Hunedoara". Speranțele au ținut însă 3 zile, ca de altfel orice minune, pentru că exact la 27.03.200, pe adresa sa vine o nouă "Decizie" cel puțin ciudată, prin care i se "sugerează" undeva în subsidiar, că într-adevăr ar trebui să-și vadă de treabă, deoarece primește oricum cu 400.000 lei mai mult decât ar fi corect!

Nemaiînțelegând chiar nimic din toată povestea, și pentru că, după cum ne spune chiar el, **"în viața mea nu mi-a trebuit nimic din ceea ce nu mi se cuvine", dl. ing. Mircea Bordean s-a gândit că n-ar strica să dea până la urmă Statul Român în judecată, la CEDO; iar dacă i s-a dat prea mult, atunci este dispus să-i trimită diferența prin mandat poștal, personal d-lui ministru Gheorghe Barbu!** Dacă însă, se dovedește că e nedreptățit, e cu totul altceva... Mai mult, fostul inginer siderurgist și miner lansează o invitație prin intermediul nostru, către toți pensionarii aflați în aceeași situație și care sunt cu zecile de mii în țara asta,- să facă la fel, dacă se consideră cinstiți, adică exact pe dos decât Guvernul României!

Daniel Marian

LA PORȚILE INTEGRĂRII EUROPENE CENTRUL DE ÎNGRIJIRE ȘI ASISTENȚĂ SOCIALĂ BRĂNIȘCA, REFUGIUL PERSOANELOR CU HANDICAP

Centrul de Îngrijire și Asistență Socială de la Brănișca funcționează sub directa coordonare a Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, aparținând Consiliului Județean Hunedoara. Odată cu trecerea centrului în cadrul direcției, adică de la 1 ianuarie 2005 acesta a rămas fără personalitate juridică. Numărul total al salariaților este de 66 salariați, dintre care 6 asistenți, 2 medici, 18 infirmiere, 9 îngrijitoare, 1 maseur, 1 psiholog, 1 asistent social și un energoterapeut. La ora actuală aici sunt internate 86 de persoane cu vârste între 32 ani și 87 ani, internarea în centru făcându-se pe bază de certificat de handicapat.

Centru are și o gospodărie ajutătoare cu 3 vaci, 2 viței, 68 de porci și 3,5 ha de teren care este lucrat numai de personalul spitalului.

În 1996 a început construirea unui nou centru, lucrări ce au fost sistate în perioada 1997-2004 din lipsă de fonduri. Lucrările au fost reluate la începutul anului 2005 când s-a primit o finanțare de 800 000 RON, iar în acest an Consiliul Județean Hunedoara a mai finanțat lucrările cu alți 800 000 RON. Pentru ca noul centru să fie gata în următorii doi ani mai este nevoie de 4,5 milioane RON în total costuri fiind incluse și dotările. Noul pavilion va avea statut separat și va cuprinde 47 de locuri în 12 saloane de 1-4 paturi, cu băi individuale. Totodată vor mai fi înființate o farmacie, 3 săli de recuperare, izolator pentru bărbați și pentru femei, club, bucătărie, sală mese, spălătorie, centrală termică, birouri, administrativ și adăpost antiatomic.

Vechiul centru are la ora actuală 23 saloane cu 1-8 paturi, o sală de gimnastică recuperatorie, cu aparate diadinamice, cu aparat de scurte, aparat coloană, fotolii de masaj, biciclete medicinale și steepere. Cei doi medici care lucrează în cadrul spitalului asigură asistența 24 de ore din 24, alternativ. În centru pot fi întâlniți oligofreni, debili mintali, bolnavi cu sechele post AVC, sechele post-encefalopatie infantilă, poliomelite și accidente membre inferioare. Printre bolnavii din centru se găsesc și oameni talentați ingineri electroniști, tâmplari, sculptori ce ar putea desfășura o activitate în beneficiul centrului însă din lipsă de bani nu pot fi deschise astfel de ateliere. Pentru acestea, dar nu numai, ar trebui alocate mai multe fonduri din partea instituțiilor județene, realitate valabilă și în privința complectării aparaturii de fizioterapie. Lipsesc banii pentru pampersuri dar și pentru complectarea aparaturii de fizioterapie.

Conducerea centrului are o mare rugăminte pentru familiile sau rudele celor aflați internați în centru, acestea să fie mai active în vizitele făcute bolnavilor și să țină legătura întotdeauna cu corpul medical.

Demn de menționat este faptul că și colaborarea cu Primăria Brănișca este foarte bună, aceasta ajutând cu promptitudine centrul cu utilajele de care are nevoie la diferite lucrări.

Stejărel IONESCU

Rubrica "Agentura bate gura" și pagina "Lumea de Haz" conțin zvonuri și informații cu caracter de pamflet și de aceea trebuiesc tratate ca atare.

IMPORTANT

Potrivit art. 206, CP, responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor aparține autorului.
Conducerea publicației nu răspunde nici civil, nici penal pentru articolele apărute în ziar.

Lumea de azi

PUBLICAȚIE DE ANALIZĂ ȘI INFORMARE A JUDEȚULUI HUNEDOARA

Director general
Daniel MARIȘ
0766.559.627

Redactor Șef
Marcel BOT

Editor
Dan BORDEIANU

Redacția
Oana DAN
Mihaela PĂUNESCU
Mihai IONESCU
Lucian COSTA
Alexandru ROMAN

Colaboratori permanenți
Dumitru SUSAN
Valeriu BUTULESCU
Dumitru HURUBĂ
Gheorghe GRUN

Tehoredactare
Mircea Voiculescu

Director difuzare
Stejărel IONESCU
0723.139.578

Director Marketing
Dan LAZĂR
0723.402.660

Corespondență:
CP 44, Oficiul Poștal 1, Deva
E-mail: lumeadeazi2003@yahoo.com
Tipar executat la
Tipografia GRAPHO TIPEX Deva
ISSN 1543 7246
Tel./Fax: 0254/231.324

Aron Cotruş de la "Deşţăratul" la "Cântecul Deşţărării"

Mircea Şerbănescu

Mai mult ca sigur Aron Cotruş este întâiul intelectual român alungat de "acasă" după război în 1945, atunci când, sub ocupaţie străină, ca titular al Decretului Regal al ţării ţi-a încheiat legal activitatea de ataşat de presă diplomatic. Statul român de atunci nu i-a dat nici un răspuns la cerere, ceea ce a dus automat la soluţia rămânerii sale pe loc, acolo unde se afla, la Madrid în capitala Spaniei. De aceea mai târziu, de câte ori se referea la sine lui îi venea la îndemână să se socotească şi să se declare "deşţărat", adică obligatul la aceasta nu din proprie voinţă, continuat cu toată hotărârea ca poet naţional şi vorbitor şi iubitor de limbă şi de sentimente româneşti, oriunde l-a purtat viaţa mai departe sau mai aproape pe mapamond. Extrag dintr-o scrisoare din decembrie 1957 prin care anunţa seria de recitaluri în Columbia în limba spaniolă "din puţinele versuri pe care Dumnezeu m-a favorizat să le scriu, direct în minunata limbă a Terezei de Avila şi a sfântului Juan de la Cruz", semnificativă pentru ceea ce conţinea ea mai departe: "În această limbă dulce, soră cu limba noastră, numită România pe toate drumurile şi munţii Americii hispanice, numele patriei noastre, batjocorită şi vândută de regii şi de căpeteniile ei de neam străin".

Timp în care cărţile lui, toate cele publicate până-n clipa "deşţărării" şi apoi alungate din biblioteci, numele din circulaţia, din manualele şcolare, nimic nu i s-a mai editat, comentat fiind în acest mod o absenţă totală în memoria culturală românească de dinainte şi de după aceea. Primelor lui versuri I se dau de urmă în revista "Familia Română" , editată mai înainte de Unirea de la Budapeste, în numerele din 30 august în 30 decembrie 1908. Faptul împingea cu câţiva ani înainte debutul socotit de unii biografi ca având loc în revista "Cosânzeana" din Orăştie. E clar că a început să publice la 17 ani, cu asemenea versuri copilăreşti: "Din sufletu-ţi în veci senin/ Şi plin de mângâiere,/ Ce n-a simţit încă suspin/ Şi lacrimi de durere ". De o emoţionantă cuminţenie faţă de ceea ce foarte curând va exploda în poezia inspirată cu pasiune şi dăruire în lumea puţin cunoscută a minerilor, ca expresie protestatară de regăsit şi-n multe alte poezii şi în avalanşa revărsată în marele şi neuitatul lui poem " Peste prăpăstii de potrivnicie ", din 1938 şi în pragul tragicelor momente româneşti, atunci doar prevestite şi apoi şi împlinite.

Atenţie însă! ca nimeni să nu-şi închipuie traiul ca-n rai a "deşţăratului" beneficiind de cine ştie ce uşurătăţi şi câştiguri ale exilului. Din câteva scrisori trase la xerox de prietenul său, bănăţeanul Nicolae Novac , devenit şi el tot pe căile exilului din Aurel D. Bugariu numele de acasă în noua lui formă de scriitor american de origine română, aleg un fragment elocvent în evoluţia destinului lui Cotruş: " În ce priveşte eventuala mea venire printre Dvs. (în America), aceasta nu depinde prea mult de mine, ci de voinţa românilor americani. Fără o invitaţie din partea Comitetului Româno-American sau a ziarului "America" nu mi se va da viza de intrare în Statele Unite". Până la urmă datorită stăruinţelor românilor din America trecerea în Statele Unite ale Americii se împlineşte.

O nouă etapă cunoaşte Aron Cotruş în ultima parte de viaţă marcată de câteva sărbătoriri, dar şi de o accentuare a stării sănătăţii lui. Îi apar câteva cărţi ca "Drumuri în furtună", "Între Volga şi Misisipi" şi "Cântecul deşţărării" din 1962, apărută la un an de la înălţarea lui între cei drepţi şi binecuvântaţi din cer. "Deşţărarea" înseamnă mai presus de orice o încărcătură lirică eliberatoare şi o recunoaştere dorită desigur în lungul destin al poetului şi omului, al revenirii, al întoarcerii, al locului într-o existenţă fără nici o deşţărare. Înmormântarea la Cleveland într-un cimitir fără însemne de nici un fel, fie ele şi religioase, poate că doar vântului I se mai îngăduie să aducă de departe dorul şi împăcarea prea multă vreme datorată şi neîmplinită. În ianuarie acesta ar fi meritat a fi pomenit sub crucea de acasă a lui Iisus Hristos cei 115 ani de la naştere, iar în octombrie şi cei peste 40 de ani trecuţi de ultima lui respiraţie încărcată de doruri.

Rodica Ailincăi
Inginerul de cromatică

Timp de o lună de zile pe simezele galeriei Forma din Deva vor poposi picturile Rodicăi Ailincăi. A fost o zi deosebită în care pictorul-inginer Rodica Ailincăi s-a întâlnit cu prietenii şi o parte din profesorii ce i-a avut pe când era elevă la Liceul de Arte Plastice din Deva. Se află la prima ei expoziţie, şi după cum spunea unul dintre profesorii ei, preşedintele filialei devene a UAP, Ioan Tengheru "ea dovedeşte că a acumulat o experienţă proprie, superioară, a conservat talentul ce azi a ieşit în lume". Cu calităţi deosebite pentru creatorii de frumos, picturile Rodicăi Ailincăi, poartă în ele o interiorizare interioară şi exterioară, îmbinând culorile cu mult gust. Forme geometrice şi cromatică deosebită pentru "inginerul de cromatică".

Eugen Evu "Port şi rănile tale"

Există întotdeauna un renume în literatură sau artă. De aceea trebuie să fi constructor de profesie şi vei descoperii că există viaţă în ceea ce faci. Eşti pictor, cercetător sau scriitor, ai viaţa dedicată domeniului în care ţi-ai implicat visul, şi ajungi demiurg prin vocaţie. Etern în ceea ce face şi scrie, Eugen Evu, este contemporan cu el însuşi. Dur până "dincolo de cuvânt" se pierde încet, încet "ca un delir de flaut", dar nu uită să îşi aducă aminte de cei pe care i-a cunoscut, şi prin ceea ce scrie să-i ţină aproape de sufletul lui.

Stejărel Ionescu

PROCEDURA DE EMIGRARE ÎN PARTEA FRANCOFONĂ A CANADEI

Responsabilul pentru programele de informare în cadrul Serviciului de Imigrare al Quebecului (SIQ), Guy Nolin, a prezentat, preocedura pe care cetăþenii români trebuie sã o urmeze pentru a imigra în partea francofonã a Canadei, unde existã deja o comunitate româneascã puternicã.

Astfel nu mai e nevoie ca cei care vor sã imigreze sã apeleze la intermediari. Din acest motiv s-au organizat în mod regulat °edinþe de informare oferindu-se cât mai multe informaþii direct pe site-ul www.immigration-quebec.ca/roumanie.

Quebecul selecþioneazã candidaþii la imigrare în funcþie de patru criterii principale: pregãtire, experienþã profesionalã, vârstã °i cuno°tinþe lingvistice. Conform grilei de selecþie a Quebecului, se acordã un anumit numãr de puncte pentru fiecare din aceste criterii. O bunã cunoa°tere a limbii franceze este esenþialã pentru reu°ita unui candidat. În plus, un candidat care are studii universitare, spre exemplu, va primi mai multe puncte decât cel care are doar liceul. Cel care are între 20 °i 35 de ani va avea numãrul maxim de puncte la criteriul vârstã, în timp ce peste 45 de ani nu se mai obþine nici un punct la acest criteriu

O persoanã care are cinci ani experienþã în muncã va primi un numãr maxim de puncte la criteriul experienþei (minim °ase luni de experienþã profesionalã sunt obligatorii). De asemenea, o persoanã care are cuno°tinþe avansate de francezã va fi favorizatã. Acestor criterii li se adaugã unul mai general, care se referã la adaptabilitate: o persoanã care a vizitat deja Quebecul sau care are rude sau prieteni în acest ora° va primi în evaluare câteva puncte în plus. La fel, un cuplu care are copii prime°te puncte în plus la aceastã evaluare.

APROPIEREA DE DUMNEZEU ŞI BISERICĂ

De vorbă cu Pr. Lect. Univ. Dr. Constantin Necula - Facultatea de Teologie Sibiu

Care este viitorul tinerilor? Ce îi apropie de Dumnezeu şi de Biserică?

Eu personal cred că numai lui Dumnezeu îi datorăm „apropierile" despre care mă întrebaţi. Sau, oricum, purtării Sale de grijă, dorinţei Lui de a nu ne lăsa neamul satanizat de nebuneasca alunecare de acum, de acest delir aşa-zis liber cugetător. Astăzi, în schimb, lucrurile cer mai adâncă lucrare. Dacă ne lăsăm furaţi de falsitatea şi triumfalismul unor sondaje riscăm să pierdem din vedere adevărurile din realitatea imediată. Nu, nu suntem un neam de credincioşi . Trădările ne-au fost la fel de mari ca şi rezistenţele la trădări. Nu, nu avem cei mai mari trăitori ai Ortodoxiei; aceia locuiesc deja in Ceruri. Trebuie să ne temperăm generalizările şi să îmbrăcăm haina de nuntă a bunului simţ pastoral. De aici nevoia de a lucra mai mult cu copiii, pentru copii. Atenţi şi scrupuloşi, calzi şi ospitalieri în dragostea noastră.

Etichetele pedagogice ale Occidentului nu au voie să ne facă să uităm de valoarea nemuririi sădită, în Hristos, în pruncii noştri. Cel mai important lucru este că ei trebuie a fi educaţi trup şi suflet, adică educaţi ca nişte oameni vii. Orice examinare, inclusiv bau-baul naţional, care este bacalaureatul, trebuie să pornească de la această realitate. Nu avem nevoie de note gonflate, ci de oameni întregi, adevăraţi... Ori Biserica spre aceasta face apel. Spre educaţie integrală, spre creşterea omului dialogal, neîncadrat în nici o *docimologie* pedagogică. Dar parte integrantă a planului lui Dumnezeu pentru mântuirea Neamului românesc.

Au ei credinţa mai curată decât a adulţilor?

Nu ştiu. Dumnezeu ştie. Ne place să credem că inimile care au bătut mai puţin la provocările lumii Îl poartă mai întins pe Dumnezeu în fibra lor. Eu cred că tinerii sunt mai grabnic de aprins pentru Dumnezeu, dar fidelitatea acestei arderi a lor cere maturitate şi experienţă. De aceea e bine să nu facem evaluări de *gargară* publicitară. Nici Hristos, nici tinerii nu au nevoie de false publicităţi. Ei au nevoie unii de alţii. Hristos de tineri şi tinerii de El.

Credeţi că îşi dau seama de ceea ce se întâmplă?

Eu zic că da. Poate nu au conţinut foarte rafinat şi sobru asupra credinţei, dar au o inimă bună de lucrat în Hristos şi în Biserică. Uneori ne pornim anapoda împotriva lor, bezmetic şi incongruent. Ca şi cum tinereţea lor ar fi un păcat. Nu de analize au ei nevoie, ci de transfuzii de modele, de icologie ancorată în ceruri. Personal admir enorm tinerii pentru voinţa de a-şi trăi vocaţia, pentru efortul de a rămâne *ei*, persoane independente de tot hăţişul de ambiţii groteşti, ce-i înconjoară...

Ce este Spovedania?

Spovedania înseamnă trialogul penitentului cu Dumnezeu, prin puntea de trecere rugătoare a Duhovnicului. Ce este nu ştiu. Ştiu că nu este molfăială de liste cu păcate rostite mecanic, nu este consultaţie psihoterapeutică şi nici iertaţi-mi cuvântul, dar tot am vorbit despre tinerii *abureală*, ascundere de păcate şi patimi în celofanul vorbelor sforăitoare.

Ce ar trebui să însemne pentru noi?

Eu, personal, nu ştiu ce ar trebui să însemne. Ştiu că Biserica este viaţă în Hristos. Mai înainte de a fi regulă sau construcţie, mai înainte de a fi „organizaţie" sau instituţie, la modul în care definim astăzi instituţiile. Spaţiu al minunii şi taină a Învierii, Biserica transcende toate definiţiile noastre. Ea este Hristos. Cap şi articulare a mădularelor. În fond, întrebarea corectă ar fi nu *Ce este Biserica?* (sau *Ce, unde este Raiul?*), ci *Cine este Biserica? Cine este Raiul?* Ca să nu uităm că în esenţa ei divino-umană Biserica este mijloc de „ducere", de atingere a Împărăţiei Cerurilor, Biserică Triumfătoare.

Biserica de acasă se chema *ecclesia domestica* şi nu însemna numai un colţ de icoane sau numai un singur ceas de rugăciune... Era, şi continuă să fie, un mod al *casei* de a trăi în Hristos. Fără compromisuri, ci cu atenţie şi discreţie duhovnicească, fără surle şi dobe... Biserica de acasă este, în fond, traiul smerit al familiei, în Hristos...

Ce ne puteţi spune despre Maslu şi Taina Sfântului Maslu?

E cam bruscă trecerea de la o întrebare la alta, dar fie... Trebuie să înţelegem că Sf. Maslu este, în primul rând, una dintre Tainele Bisericii (definite de manuale ca fiind 7), deci se aplică în primul rând celor botezaţi şi mirunşi, tocmai pentru a le reactiva *punctele* de Botez şi Mirungere, pentru a-i aşeza pe credincioşi, iarăşi şi iarăşi, în normalitatea cu Iisus Hristos, cu Duhul Sfânt, cu Dumnezeu-Tatăl. Nu este cazul să fac aici o dezbatere nou-testamentară. Cine este atent la Maslu *aude* (sunt 7 lecturi din textele Apostolilor şi 7 din Sf. Evanghelii) fundamentele scripturistice ale acestei taine. Vreau doar să subliniez că spectaculozitatea şi specularea tainei în folosuri personale sunt abateri grave din ordinea Duhului Sfânt. O taină a vindecării nu poate avea ca efect rodirea patimilor sau agitarea spiritelor. Regret să o spun, dar e c realitate a ultimilor ani. Avem de-a face prea adesea cu oameni care caută minuni şi prea puţin pe Hristos, Cel Ce este Minunea. Nădăjduiesc ca anii care vin să ne aducă mai mult discernământ, astfel încât Taina să nu mai înfierbânte orgolii, ci să crească pe Dumnezeu în inimile noastre.

Am vorbit despre Maslu. Care sunt cele 7 taine?

Este o întrebare la care poţi răspunde cu o carte, ce zic, cu câteva cărţi. Avem, scolastic, de-a face cu 7 taine, acţiuni prin care credincioşilor le este împărtăşită energia necreată a lui Dumnezeu, dar Tradiţia vorbeşte de mai multe Taine. Sf. Nicolae Cabasila numea între taine Sfinţirea Bisericii, ba chiar şi slujba înmormântării a avut cândva caracter de Taină. Ca să nu mai spunem că limbajul eseistic al teologiei moderne *înseamnă* cu numele de Taină o serie de faţete ale vieţii în Hristos: taina Cuvântului, Taina Iubirii etc., toate cu specială privire la Sf. Liturghie, care este Taina Împărăţiei. Dar definite ca atare, avem 7 Taine: ***Botezul*** (Taina iertării, a ştergerii păcatului strămoşesc, dar şi a *adopţiei* noastre de Tatăl Ceresc); ***Mirungerea*** (Taina pecetei Darului Duhului Sfânt, dar şi a *însemnării* noastre cu identitatea Răstignitului); ***Euharistia*** (taina comuniunii, a cuminecării cu Trupul şi Sângele lui Hristos Domnul Cel Înviat); ***Spovedania*** (taina aşezării în iertarea lui Dumnezeu); ***Cununia*** (taina martirajului, a lecţiei lui *tu n-ai să mori niciodată...*); ***Hirotonia*** (o punere de mâini arhierești, dar şi o prelungire a lui Hristos prin mâinile arhiereilor şi a preotului hirotonit înspre lumea care atâta nevoie are de părinţi care s-o îngrijească...) şi ***Maslul*** (taina ungerii cu untdelemnul vindecării).

Rostul lor este viaţa în Hristos, adică *transfuzionarea* harului Duhului Sfânt fiecărui creştin, zi de zi, ceas de ceas, pentru ca toată viaţa lui să fie o sărbătoare. Adică un vârf de slavă!

Pentru tot ceea ce facem D-zeu ne iartă?

Dumnezeu nu iartă ceea ce nu se pocăieşte şi nici pe acela care nu se pocăieşte. Este absurd să facem o listă de păcate pe care le iartă şi o alta pe care nu le iartă Dumnezeu. Slavă Domnului! El are cheia iertării, El este iertarea... Dar nu ne putem lipsi de pocăinţă şi de acela care lucrează pocăinţa, o construieşte dimpreună cu noi: preotul duhovnic. Fără gestul său de camaraderie în Hristos, acela de a-şi pune şi sufletul său gaj dinaintea lui Dumnezeu pentru toată mărturisirea noastră, acela de a cobori de-i nevoie, până în viscerele iadului spre a purta lumea lui Hristos, indicându-ne ieşirea, pocăinţa e simplă vorbărie, esenţă de mândrie proastă.

Eu unul sunt sătul de *pocăinţa soft* a sectelor care nu au Taine şi deci nici ce oferi pentru ca pocăinţa omului să nu se piardă în pietisme ieftine. Zbaterea lor în a dovedi că sunt *ceva* ne arată că L-au pierdut pe Hristos, pe Acel Cineva Care ţine lumea. Şi o iartă!

Stejărel Ionescu

Tequila Bar&Club

Zi şi noapte, clubul cel mai tare pentru manelişti şi pentru toată lumea selectă!

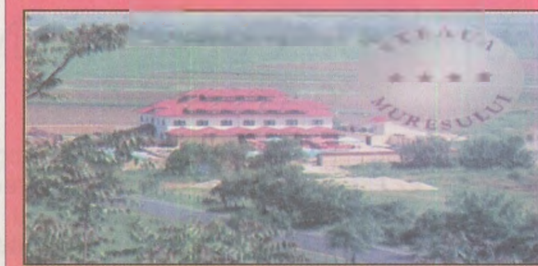
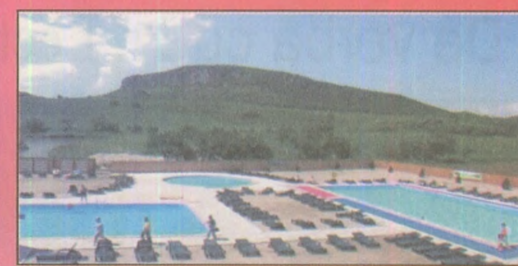
Deva, Str. 7 Noiembrie
Rezervări la tel. 0721-951.722 si 0720-323.366

FLY TAXI

Calitate, siguranţă şi confort la cele mai mici preţuri din oraş.
Dispecerat propriu 24 ore din 24.
Tel. 943, 22.88.99 şi 22.55.11

COMPLEXUL TURISTIC STEAUA MUREŞULUI

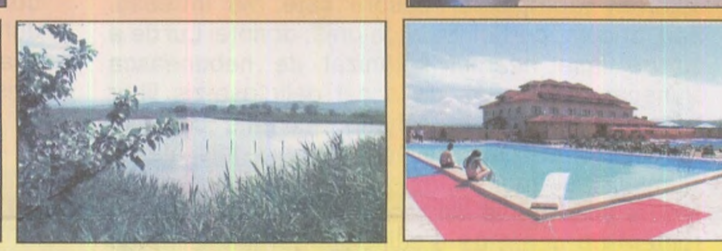
HOTEL:
- 54 locuri de cazare în 10 apartamente si 10 garsoniere
- Sala de conferinte de 45 persoane cu acces la internet
- Piscina interioara 50 mp cu apa la 30°C
- Sauna
- Sala restaurant pentru 56 persoane
- Terasa restaurant cu vedere spre strand capacitate 160 locuri

STRAND:
- Trei bazine (unul pentru copii)
- Temperatura apei în bazine 30°C
- 400 locuri pe sezlonguri
- Plaja din nisip
- 31 cabine de schimb

BALTA:
- 10.000 mp luciu de apa pentru pescuit: crap, somn, salau

Băile Daco-Romane Geoagiu-Băi

REZERVĂRI
TEL: 0254249211
0727228456

În urmă cu 4 ani a început marele proces de modernizare al **Băilor Daco-Romane Geoagiu Băi.** Directorul de marketing, **Dorin Miclăuş**, ne prezintă acum noua imagine a Băilor. Au fost puse la punct trei bazine cu apă termală sulfuroasă la o temperatură de 28 grade, unul dintre bazine este iluminat şi pe timpul nopţii, 117 cabine modernizate, cabinete de masaj, restaurant terasă de 300 de locuri, 300 de şezlonguri cu mese de servit la fiecare şezlong, iar pe timpul nopţii funcţionează o modernă discotecă de nivel occidental, de unde în acest an nu va lipsi *DJ Mario de la Timişoara* cu program între orele 21,00 şi 5,00 dimineaţa. La terasă pot fi servite vinuri renumite din podgoriile Jidvei, Murfatlar şi Cotnari precum şi peste 16 tipuri de pizza. Programul ştrandului este zilnic între orele 8,00 şi 19,00, iar un bilet de intrare pentru adulţi este de 80.000 lei (8 RON), 40.000 lei (4 RON). Grupurile peste 30 de persoane beneficiază de reduceri. Este singura staţiune din judeţ **nepoluată.** Parteneri sunt ***Companiile Tuborg România şi Pepsi România.***

Un sprijin substanţial l-a adus şi **Primăria oraşului Geoagiu.** La rândul său primarul oraşului Geoagiu, **Simion Mariş** are numai cuvinte de laudă despre una din cele mai mari investiţii din zonă. " ***Complexul turistic Băile Daco-Romane din Geoagiu Băi dispune de o amenajare după toate standardele europene constituind un model în acest sens. Aici, apa, aerul curat şi managementul eficient şi-au dat mâna constituind o adevărată oază de destindere pentru turişti"*** a concluzionat primarul.

